

PA
258
.F55

2 - 3-10.

Library of Congress.

Chap. PA 258

Shelf. F 55

Copyright - No.

UNITED STATES OF AMERICA.

Deposited in the Clerk's
Office 21. April 1831

A

KEY

TO

THE EXERCISES

ADAPTED TO

B. F. ✓ FISK'S GREEK GRAMMAR.

39
Tantum series juncturaque pollet.

HORAT.

BOSTON:

HILLIARD, GRAY, LITTLE, AND WILKINS.

1831.

PA 258
.F 55

DISTRICT OF MASSACHUSETTS, TO WIT.

DISTRICT CLERK'S OFFICE.

Be it remembered, that on the nineteenth day of March, A. D. 1831, in the fifty-fifth year of the Independence of the United States of America, Benjamin F. Fisk, of the said district, has deposited in this office the title of a book, the right whereof he claims as author, in the words following, *to wit*—

"Key to the Exercises adapted to Fisk's Greek Grammar. *Tantum series juncturaque pollet.* HORAT."

In conformity to the act of the Congress of the United States, entitled "An act for the encouragement of learning, by securing the copies of maps, charts, and books, to the authors and proprietors of such copies, during the times therein mentioned"; and also to an act, entitled "An act supplementary to an act, entitled, 'An act for the encouragement of learning by securing the copies of maps, charts, and books to the authors and proprietors of such copies, during the times therein mentioned,' and extending the benefits thereof to the arts of designing, engraving, and etching historical and other prints."

JNO. W. DAVIS,
Clerk of the District of Massachusetts.

876

ERRATA.

Page	1,	line	19,	for	πειθεῖ	read	πειθεῖ
"	5,	"	19,	"	ἐπηνέδην	"	ἐπηνέδην
"	6,	"	22,	"	τὴν	"	τὸν
"	12,	"	16,	"	ἀπικείρετο	"	ἀπικείρατο
"	23,	"	8,	"	ἀπαγγελλεῖν	"	ἀπαγγελλεῖν
"	24,	"	15,	"	ἦν	"	ἦ
"	27,	"	18,	"	ὕπ'	"	ὕφ'
"	30,	"	7,	"	καταστρατοπεδεύσατο	"	κατεστρατοπεδεύσατο
"	36,	"	11,	"	Γράμματα	"	Γράμματα
"	41,	"	13,	"	Κτισιφῶντι	"	Κτητιφῶντι
"	43,	"	23,	"	χρησίου	"	χρυσίου

CAMBRIDGE: E. W. METCAL
Printers to the Univer

LC Control Number

tmp96 031258

KEY

TO

FISK'S GREEK EXERCISES.

SECTION I.

1. Pres. ἔχω, εὐδεις, πίπτει, χαίρετον, χορεύετον, βλέπομεν, νομίζετε, ἐρίζουσι.

2. Imp. ἔτυπτον, ἐδίδασκες, ἐπίστευε, ἐλέγετον, ἐκελευέτην, ἐπάσχομεν, ἐμανθάνετε, ἤλπιζον.

3. 1st F. πέμψω, λατρεύσεις, φανεῖ, βασιλεύσετον, οἰκίσομεν, ἦξετε, κακώσουσι.

4. 1st. A. ἤμειψα, ὠνείδισας, ἔπραξε, ἐσιγησάτην, ὡμολογήσαμεν, ἔμειναν.

5. Perf. γέγραφα, ἠδίκηκας, πεπλούτιε, εὗρήκατον, δεδράκαμεν, νενικήκατε.

6. Plup. ἐγνώκειν, ἐπεπόμφει, ἐδεδειπνήκειμεν, ἐβηθοθήκεισαν.

7. 2d. A. ἔβαλον, ἔφυγε, ἐλάβετον, ἐλίπομεν, ἔδοτε, ἔθρεσαν.

8. 2d. F. σπαρῶ, πειθεῖ, πλακεῖτε, κτανοῦσι.

9. Pres. παίνομαι, πίπλασαι, τέρπεσθον, εἰργόμεθα, κολάζονται.

10. Imp. ἐτρεφόμεν, ἐβαστάζετο, ἐλειπόμεθα, ἐτιτρώσκοντο.

11. Perf. πέπεισμαι, κεκήρυνσαι, ἔρρύπται, πεπλήγμεθα, τετραμμένοι εἰσὶ.

12. Plup. ἠδίκησο, ἐκεκάλυπτο, ἐστέρηντο.

13. Pau. κεκλήσομαι, τεθάψῃ, πεπλήξεται, τετάζομεθα.

14. 1st. A. ἐκινήθην, ἐμιάνθη, ἐπέμφθημεν, ἐπληρώθησαν.

15. 1st. F. σωθήσῃ, ὑψωθήσεται, θανυμασθῆσόμεθα, βαπτισθήσεσθε.

16. 2d. A. ἐστάλῃ, ἡγγέλῃ, ἐβλάβητε, ἐσπάρησαν.

17. 2d F. σφαγήσεται, δαρήσεσθε, κρυδῆσονται.

18. Pres. κομίζομαι, λούεται, φυλάσσεσθε, διδάσκονται.

19. Imp. ὠπλίζου, ἤρχετο, ἡπειγόμεθα, ἐτάσσοντο.

20. Perf. πέφηναι, λέλοιπε, δεδόρκατε, πεπρόγασι.

21. Plup. ἠκηκόεις, ἐτετήκει, ἐπεπόνθεισαν.

22. 1st. A. ἐμισθωσάμην, ἐποίησω, ἐκαλύψατο, ἐτιναξάσθην, ἐγράψαντο.

23. 1st. F. θωρήξομαι, κινήσεται, ἀπαλλάσσονται.

24. 2d. A. εὐρόμην, προσηγάγετο, ἀπεδόμεθα, ἐτράποντο.

25. 2d F. πιθοῦμαι, πεσοῦνται.

26. Ἰατροὶ τέμνουσι,λέοντε φυλάσσετον, ἵπποι ἔθειον, θεράποντε ἐκομείτην, κήρυκες ἔνειμαν.

27. Οἶνος εὐρίσκεται, ἄνδρες κατελείποντο, θώρακες ἐπορίσθησαν.

28. Λησταὶ προσέρχονται, πολέμιοι ἐφαίνοντο, Φοῖνιξ ἡγησάσθω.

SECTION II.

29. Μακρὰ τείχη.
30. Διπλῇ τάφρος.
31. Χαλκοῖ τοῖχοι.
32. Ποδώκεις κύνες.
33. Χρυσοῦς στεφάνους.
34. Πύργοι ξύλινοι.
35. Ἰδῖος ὕδατος.
36. Χρυσοκέρωτα ἔλαφον.
37. Χαλκίοποδε ἵππω.
38. Σωφρονεστέρα ἀδελφή.
39. Μικροτέροις πλοίοις.
40. Ἀθλιωτάτη γυνή.
41. Κλεινότατον στέφανον.
42. Σοφοὶ ἄνδρες ἐξελέγχουσι.
43. Ὠκεῖς ἵπποι ἦλθον.
44. Μέλαιναι ρῆες εἶποντο.
45. Ἐξ εὐκνήμιδες ἑταῖροι ὥλοντο.
46. Χωρία ὀρεινὰ καὶ δύσβατα.
47. Ἐνταῦθα εὗρισκονται πολλὰ κλίνας.
48. Πολλὰ ἄλλα ἡμερὰ ὑψηλὰ δένδρα.

α.

49. Αἰθρόμεναι δαῖδες.
50. Ἡ δευτέρα σφραγίς.
51. Ἰδε ἡ γῆ σέσωσται.
52. Τὰ φεύγοντα ἄρματα.
53. Τοῦ μεγάλου λιμένος.

54. Τοὺς γραφομένους νόμους.
55. Πᾶσαι αἱ φυλαὶ κόψονται.
56. Ταύτας τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας.
57. Οἱ ἐμοὶ οἰκέται ἐργάσαντο.
58. Οἱ Ἰνδοὶ εἰσελθόντες ἔλεξαν.
59. Οὗτοι οἱ ἱππεῖς ἀποκτείνουσι.
60. Αἱ ἡμέτεραι κῶμαι πορθοῦνται.
61. Πάντες οἱ παῖδες παιδεύονται.
62. Οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι.

SECTION III.

63. Ἀνοίγουσι τὰς πύλας.
64. Τηρικαῦτα ἄρδουσι τοὺς κήπους.
65. Ἐλθόντες ἔθαπτον τοὺς Καδουσίους.
66. Βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομὰς;
67. Καὶ ἐξαπίνης οἱ στρατιῶται φέρουσι λίθους.
68. Ἴσως ἐώρακας τοὺς ἄνδρας μαχομένους.
69. Ἐγὼ μισῶ τοὺς Λακεδαιμονίους σφόδρα.
70. Τιμῶ τὸν Πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετέ με.
71. Καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς.
72. Οὐκοῦν σμικρὸν ῥῆμα κατασβέννυσι πάσας τὰς τοιαῦτας ἡδονάς.
73. Οἱ αἰχμάλωτοι καταλαμβάνουσι τὴν ἀκρόπολιν, καὶ ἡ πόλις ἀφίσταται.

SECTION IV.

74. Τινὲς ἐγκωμιάζουσιν αὐτόν.
75. Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσι.

76. Τὸ ἀληθές οὐδέποτε ἐλέγχεται.
 77. Ὁ πατιάξας εἶχε τρεῖς προφάσεις.
 78. Ταῦτα τεθέσθαι, καὶ ἐκεῖνα ἀκήκοα.
 79. Ἐκτεῖνα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι.
 80. Οἱ Ἕλληνες εἶδον τὸ ἵππικόν ἐτι συνεστηκός.
 81. Οἱ βασιλικοὶ νόμοι οὐ μόνον ζημιοῦσι τοὺς ἀδικοῦν-
 τας, ἀλλὰ καὶ ὠφελοῦσι τοὺς δικαίους.
 82. Τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ κα-
 θαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται.

SECTION V.

83. Ἄκουε δὴ ὄναρ ἀντὶ ὀνείρατος.
 84. Εἶλοντο Λακεδαιμονίους ἀντὶ Μεσσηνίων.
 85. Τὸ κρέας ἐσθίουσι, τὸ δὲ λίπος τήκουσι, καὶ ἀντὶ
 εἰλαίου χρωῶνται.
 86. Οὗτος ὁ ποταμὸς ῥέει, οὐκ ἀπὸ μεσημβρίας, ἀλλὰ
 ἀπὸ ἀνίσχοντος ἡλίου.
 87. Ἀπὸ τοῦ πρώτου ὕπνου ἐχώρει.
 88. Ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν ἐσώθησαν ἐς τὴν πόλιν.
 89. Ἀπὸ τούτου τοῦ τολμήματος ἐπηνέθη ἐν Σπάρτῃ.
 90. Ἀπὸ τούτων τῶν ἀνθέων ἐστεφάνωσά σε.
 91. Ῥίπτει τὸν λίθον ἐκ τῆς χειρός.
 92. Πονοῦνται ἐκ νυκτὸς εἰς νύκτα.
 93. Ποιοῦσι δὲ καὶ οἶνον ἐκ τοῦ καρπού.
 94. Ἐξ ἀρίστου προῆγε τὸ στράτευμα.
 95. Ἐλειποψύχει ἐκ τοῦ παραδόξου χαρᾶς.
 96. Ἐκ πολέμου εἰρήνη βεβαιοῦται.
 97. Ναυμαχία γίγνεται πρὸ τοῦ Βυζαντίου.
 98. Ἦλθομεν πρὸ μεσημβρίας εἰς Ἄψαρρον.

99. *Πρὸ ὕρετῆς προτιμᾷ κάλλος.*
100. *Πρὸ τῆς Σπάρτης ἀποθνήσκει.*
101. *Ἔστι καὶ ἐν Πόντῳ Εὐξείνῳ χωρίον οὕτω καλού-
μενον.*
102. *Πάλιν ἐκεῖθεν διαδράς, ἐν Βοιωτοῖς διητᾶτο.*
103. *Ἐν ἅπασιν Ἀθηναίοις ἐξηλέγχθη,*
104. *Ἐν τῷ λοιμῷ τοὺς παῖδας ἀπέβαλε.*
105. *Ἀποστέλλειν ὀπλίτας ἐν τῇ Σικελίᾳ.*
106. *Ἐπαμεινώνδας ἐτρώθη ἐν Μαντινείᾳ.*
107. *Ἰησοῦς ἤγετο ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὴν ἔρημον.*
108. *Ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ῥώμην σὺν τοῖς δορυφόροις.*
109. *Ἐνικάτε σὺν τοῖς θεοῖς.*
110. *Σὺν τοῖς ἀδικουμένοις ἐσόμεθα.*
111. *Ἐρρύπτον ἑαυτοὺς εἰς τὸν ποταμόν.*
112. *Ἀπειτίχιζε τὴν Χαλκηδόνα ἀπὸ θαλάττης εἰς θά-
λατταν.*
113. *Ἀναβαλλώμεθα τὸν γάμον εἰς τὸ μετόπωρον.*
114. *Ἀπόβλεπον εἰς τὴν ἀκρόπολιν.*
115. *Στρατεύουσι πάλιν εἰς τὴν Κόρινθον.*
116. *Φίλιππος δὲ εὐρέθη εἰς Ἀζωτον.*
117. *Ἐλλόγμος εἰς τοὺς ἄλλους Ἑλληνας.*
118. *Σμέρδις ἴζετο εἰς τὴν βυσίλειον θρόνον.*
119. *Ἐκ τῶν Ἀθηνῶν εἴκοσι νῆες ἀφίκοντο εἰς τὴν φυ-
λακὴν.*
120. *Ἐπαινέσθαι εἰς τὸ κάλλος.*

SECTION VI.

121. *Ἀπέχωσε τὸν ῥέοντα ποταμόν διὰ τῆς πόλεως.*
122. *Ἐπεμπον πρέσβεις διὰ Τισσαφέρνης.*

123. Διὰ πάσης ἀκριβείας ἤλεγχε τοὺς λόγους.
124. Ταράσσονται διὰ παντὸς τοῦ βίου.
125. Τοῦτο μαντεύομαι κατ' αὐτοῦ.
126. Οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ εἰσάξει δίκην.
127. Νύκτωρ κατὰ κλίνης οὐκ ἐκοιμάτο.
128. Αἱ νῆσοι ἠφαιρίζοντο κατὰ τῆς θαλάσσης.
129. Ἀλλοῦνται κατὰ τῆς πέτρας.
130. Ἰλιάτο κατὰ τῆς χώρας.
131. Ὠμνον κατὰ τῶν μύστων.
132. Ἐπὲρ τῶν κήπων ὅρος κεῖται.
133. Ἐπέτεινε ξύλα ἀσθενῇ ὑπὲρ τῆς τάφρου.
134. Ἐπὲρ τῆς ἐρήμου Θυσσαγέται οἰκοῦσι.
135. Οἱ Θοῤῃες ὑπὲρ τῶν ναυαγίων ἐν σφίσι διαμάχονται.
136. Ἀφηγεῖτο ὑπὲρ Ὀμήρου πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.
137. Διὰ σὲ ἦλθον, διὰ σὲ ἀπολλύω τοὺς ἀθλίους κοπί-
χους.
138. Δι' ἡμᾶς ἔχετε τήνδε τὴν χώραν.
139. Διὰ τοὺς εὖ μαχομένους αἱ μάχαι κρίνονται.
140. Θηραμένης οὕτως κατακέκριται κατὰ τὸν νόμον.
141. Αἴγυπτος ἀφειστήκει κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον.
142. Ἐθαυμάζεσθε κατὰ τὴν Ἑλλάδα.
143. Ἐνεμε κτήνη κατὰ ταῦτα τὰ χωρία.
144. Ἐνέβαλε διὰ τῆς Ἀχαΐας ἐς τὴν Ἠλείαν κατὰ Λά-
ρισσαν.
145. Κεῖται δὲ Κεφαλληνία κατὰ Ἀχαρνανίαν.
146. Ἀναδραμόντες κατὰ τὴν Ἀκροκόρινθον, Ἀργεῖους
ἀπεκρούσαντο.
147. Οἱ δὲ ἄλλοι ἡνίοχοι ἐξέκλιναν κατὰ τὰ φεύγοντα
ἄρματα.

148. Ἀπέκτειναν ὑπὲρ χιλίους, καὶ οἱ λοιποὶ χαλεπῶς ἀπεχώρησαν.

149. Ὑπὲρ ὧμον ἀριστερόν ἤλυθεν ἀκωκή.

150. Ἡ φήμη διέδραμε ἀνὰ τὰ λοιπὰ στρατόπεδα.

151. Ἀδίκως εὐτυχεῖτε ἀνὰ Ἑλλάδα.

152. Πολλὰ δ' ἤγειρα χορήματα ἀνὰ Αἰγυπτίους ἄνδρας.

SECTION VII.

153. Πάντα οἶσθα ἀμφὶ ἐμῶν γάμων.

154. Οἱ δὲ Καρδοῦχοι πυρὰ ἔκαιον ἐπὶ τῶν ὀρέων.

155. Καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

156. Ἐπεραιώθη τότε εὐθὺς ἐπὶ πλοίου ἐκ τῆς Θυρέας εἰς Κυλλήνην.

157. Μύρεσθαι ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχέροντος.

158. Κατηγόρησεν ἐπὶ τοῦ βασιλέως.

159. Καὶ αὐτοὶ ἐσθάντες ἔπλεον ἐπὶ Χίου.

160. Καὶ οἱ πῆζοι ἔχουσι σαγάρεις, ὥσπερ ἐπὶ Κύρου.

161. Οὐκ ἡμειψας μετὰ τῆς τύχης τὴν φύσιν.

162. Οὗτοι μετὰ τοῦ ἄρνιου πολεμήσουσι, καὶ τὸ ἄρνιον νικήσει αὐτούς.

163. Παρελάβομεν τὴν ἡγεμονίαν τήνδε παρὰ Μήδων.

164. Τοῦτο καὶ παρὰ σοῦ καὶ παρ' ἐμοῦ ὁμολογεῖται.

165. Περὶ τοῦ ἐμοῦ βαδίσματος ἐρῶ μετὰ παρόψιας.

166. Ἔρχονται ἐκ Σινώπης πρέσβεις, φοβούμενοι περὶ τῆς πόλεως καὶ περὶ τῆς χώρας.

167. Πάτροκλον ἐγὼ περὶ πάντων ἔτιον ἐταίρων.

168. Πρὸς τοῦ φέροντος τοιαῦδε ἤκουε κακά.

169. Ἀγονται πρὸς Ἐριννύων διὰ Ταρτάρου.

170. Πρὸς τῶν θεῶν, ἔφη ἐγὼ, ποῦ διατρίβεις, καὶ τί ποιεῖς;

171. Σπονδὰς ἐποιήσατο πρὸς Θηβαίων μάλλον, ἢ πρὸς ἑαυτῶν.
172. Πρὸς τοῦ σημείου οἱ ἀκοντισταὶ τετιχθώσαν.
173. Ἐπὶ Ψαμμητίχου φυλακαὶ κατέστησαν πρὸς Αἰθιό-
πων.
174. Θοῶς συνηγέρθησαν ὑπὸ σκιερᾶς πλατανίστου.
175. Νῦν δὲ ἐρωτώμενος ὑπὸ σοῦ ἐρυθριᾷ.
176. Οἱ ἄλλοι ὑπὸ τοῦ φθόνου οὐκ ἐσίγων.
177. Μέλπετε τὸν Διόνυσον βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων.
178. Ὅρμοι δ' ἄμφ' ἀπαλῇ δειρῇ περικαλλεῖς ἦσαν.
179. Οἱ μνηστῆρες εἶχον ἔριν ἄμφι μουσικῇ.
180. Τοιαῦδε ἄμφι γυναικὶ ἄλγη πύσχειν.
181. Ἐπὶ θινὶ ἔκειτο βαρυστενάχων πολλοῖς μετὰ Μυρμι-
δόσι.
182. Τοὺς ὀπλίτας ἐπὶ ναυσὶν ὀλίγαις εὐθὺς πέμπουσι.
183. Οὗτοι δὲ οἱ Φοῖνικες τοπαλαιὸν ὥκησαν ἐπὶ τῇ Ἐρυ-
θρᾷ θαλάσῃ.
184. Αἶψα ἐπὶ Τυδείδῃ ἐπιταίνεται καμπύλα τόξα.
185. Αἱ δὲ γυναῖκες ἤλθον ἀπὸ κρήνης· ἐπὶ δὲ σφισιν
ἤλθε συνώτης.
186. Εὐδοκιμεῖ ἐπὶ σοφίᾳ ἐν πᾶσι τοῖς Ἑλλησι.
187. Ἐπὶ τοῖς λέγουσι τὸ βουλευτήριον ἔσται.
188. Μετὰ πρῶτος ἵσταμαι ἀνὰ μόχλην.
189. Νῦν δὲ μεθ' ὑμετέρᾳ ἀγορᾷ ἡμαί, λισσόμενος.
190. Δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο θοῇ παρὰ νηὶ μελιάνῃ.
191. Ἐνταῦθα δὲ ἐθήτερον ἐπὶ μισθῷ παρὰ τῷ βασιλεῖ.
192. Εἶχον περὶ τοῖς σώμασιν ἐσθῆτας λιτάς.
193. Οἱ Κορίνθιοι, δεδιότες περὶ τῷ χωρίῳ, πέμπουσιν
ὀπλίτας.

194. *Κτείνειν Ἀργείους παρὰ ναυσὶν, ἀτυζομένους περὶ καπνῷ.*
195. *Ἐστρατοπεδεύοντο πρὸς Ὀλύνθου ἐν τῷ ἰσθμῷ.*
196. *Οὐποτε ἄσπίδα ἔσχε πρὸς λαίᾳ χειρί.*
197. *Πρὸς τῇ φυσιολογίᾳ, καὶ τὴν ἡθικὴν φιλοσοφίαν ἀσχοῦσι.*
198. *Εὖρον ἀένναον κρήνην ὑπὸ πέτρᾳ.*
199. *Δύο φῶτες ὁδᾶς εἶλον οὐδας, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.*
200. *Περὶ τοῖς βωμοῖς ἐχόρευεν ὑπὸ αὐλοῖς.*
201. *Ἀμφὶ δέ σε ἄλλοι ἐκτείνοντο, μαρναμένοι περὶ σοῦ.*
202. *Οἱ Καδοῦσιοι ἐσώζοντο πρὸς τὸ στρατόπεδον ἀμφὶ δέϊλιν.*
203. *Ἐρμιόνη, ἐλθοῦσα ἀμφὶ τὸν τάφον, καὶ στᾶσα ἐπὶ χώματος, λεξὸν τάδε.*
204. *Ἀνεβίβασεν ἐπὶ τὴν πυρὰν τὸν Κροῦσον, ἐν πέδαις δεδεμένον.*
205. *Καὶ ἐπὶ τὸ ξενικὸν καθίστησιν Ἀδέαν.*
206. *Ἐκάλεσε ταύτην τὴν τᾶξιν ἐπὶ τὸ δεῖπνον σὺν τῷ ταξιάρχῳ.*
207. *Ὁ ποταμὸς ῥέει ἐπὶ δύοσιν διὰ τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.*
208. *Ἰλαυνεν ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους· εἶχε δὲ περὶ ἑαυτὸν ἄνδρας τρισμυρίδας.*
209. *Ἐπολιόρκουν τὴν Βάρκην ἐπὶ μῆνας ἐννέα.*
210. *Πεπόμφασιν δὲ καὶ εἰς Πελοπόννησον πρέσβεις ἐπ' ἄλλην στρατιάν.*
211. *Ἀπῆλθον ἐκ Σικελίας μετὰ τὴν ξύμβασιν.*
212. *Σφαῖραν ἔρριψε μετὰ ἀμφίπολον βασιλείᾳ.*
213. *Ἡ θεὸς κύμβαλον μετὰ χεῖρας ἔχει.*

214. Ἦλθον ἐπὶ τὴν οἰκίαν μεθ' ἡμέραν μετὰ τοῦ μειρακίου.

215. Σπείσας δὲ, εὐθὺς ἤγε τοὺς νεανίσκους παρὰ τὸν Χειρίσοφον· καὶ διηγοῦνται ταῦτα.

216. Εἶδε δύο πλοῖα ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην.

217. Σχεδὸν παρὰ πάντα τὸν ἐνιαυτὸν ἐφορτίζουσι.

218. Οὐ μόνον παρὰ τὰ ψηφίσματα διέβαλλεν ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοὺς νόμους.

219. Καὶ ταῦτα πέπονθεν ὑπὸ Μειδίου παρὰ τὴν πενίαν.

220. Καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκαλινδοῦντο, καὶ περὶ τὰς κορήνας ἀπάσας.

221. Μείνας ἐκεῖ περὶ ἐκατὶδεκα ἡμέρας, ἀπεχώρησε πάλιν εἰς Θεσπιάς.

222. Ἠσκήκασιν εὐσέβειαν περὶ τοὺς θεούς.

223. Σπεισάμενος πρὸς τοὺς βύρβαρους, πρὸς τὴν μητέρα ἠπείγετο.

224. Διαβάντες, ὥδοιπόρουν πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα.

225. Ἀνδρείαν ἐν ταῖς μάχαις πρὸς τοὺς πολεμίους ἐπεδέδεικτο.

226. Πρὸς τὰς ἐπιστολάς ὑπώπτευνον αὐτόν.

227. Οἱ στρατιῶται παρεσκευάζοντο πρὸς τὴν ἔξοδον.

228. ὧτοι οἱ μύρμηκες ποιοῦνται οἴκησιν ὑπὸ γῆν.

229. Ὑπὸ τοῦτον τὸν χρόνον ἡ δημοκρατία κατελύετο.

a.

230. Ἐν τῇ εἰρήνῃ ἐπέμψαμεν ὥς ὑμᾶς περὶ ἀποστάσεως.

231. Αὐτὸς μετὰ τῶν δέκα ἀνδρῶν τὸν πλοῦν ὥς τὸν Τισσαφέρνην ποιῆται.

b.

232. Ἀγάμεμνον, ἱκετεύω σε (πρὸς) τῶνδε γουνάτων.

233. Νῦν οὖν (διὰ) τί οὔτε τὸν δασμὸν ἀπήγαγες;

234. Τὰς πόλεις ἐνεπίμπρασαν (σὺν) αὐτοῖς τοῖς ἱεροῖς.

235. Καὶ ἔπλευσαν εὐθὺς (σὺν) πέντε καὶ εἴκοσι ναυσὶ, καὶ ὕστερον (σὺν) ἑτέρῳ στόλῳ.

236. Ἐν τοίτῳ οἱ Ἀθηναῖοι κατασχόντες, καὶ χωρήσαντες εὐθὺς (σὺν) πάσῃ τῇ στρατιᾷ, αἰροῦσι τὴν Θυρέαν.

SECTION VIII.

237. Ῥμεῖς δὲ θορνέϊτε ἐγγὺς ἐστιῶτες τάφου.

238. Οἱ Πέρσαι ἴζοντο πέλας τῶν Αἰγυπτίων.

239. Ἐνθα δ' ἐπ' ἐσχατιᾷ σπέος εἶδομεν ἄγχι θαλάσσης.

240. Ἐσχέουσι δὲ τὴν πίσσαν ἐς λάκκον ὀρωρυγμένην ἀγχοῦ τῆς λίμνης.

241. Ὁ Στρουμὼν ἐστὶν οὗ πρόσω τοῦ Ἑλλησπόντου.

242. Ἐθανες ἐν Τροίᾳ ἐκὰς Ἀργεος, ἀμφὶ δέ σε ἄλλοι ἐκτείνοντο.

243. Ὡλετο τηλόθι πάτρας, ἀλλογνώτῳ ἐν δῆμῳ.

244. Στάς ἀπάνευθε πυρᾶς, ξανθὴν ἀπεκείρετο χαίτην.

245. Ζάκυνθος κεῖται ἀντιπέρας Ἰηλίδος.

246. Ἐκεῖθεν ἀνήχθη εὐθὺν Γυθείου.

247. Ἴθὺς τάφρου βαθείας ἔωσαν Ἀχαιοὺς.

248. Ἀλεξανδρος ὀρμηθεὶς ἀπὸ τῶν μερῶν τούτων ἄχρι τοῦ Γάγγους διῆλθε.

249. Ὀρῶσιν ἱππέας πέραν τοῦ ποταμοῦ ἐξωπλισμένους, πεζοὺς δ' ἐπὶ ταῖς ὄχθαις παρὰ τεταγμένους ἀνὰ τῶν ἱππέων.

250. Δεσμεύειν τὸν ἵππον ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς.

251. Εἰδὼν σε ὑποκάτω τῆς σπηλῆς.

252. Ἐντισθεν δ' αὐλῆς συφεοὺς δυοκαίδεκα ἐποίει πλησίον ἀλλήλων.

253. Ἔστη δ' ἐκτὸς κλισίας, τάχα δ' εἶσδε ἔργον ἀεικές.

254. Εἶσω τοῦ τείχους ἀπῆει σὺν Κλεάνδρῳ.

255. Εἴλκον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ· καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι.

256. Ἐφοίτα ἄλλοτε μὲν πρόσθεν Ἐκτορος, ἄλλοτε ὀπίσθεν.

257. Ἀμφὶ κνέφας πρὸς κόμην ἀφικνεῖται, καὶ ὑδροφορούσας ἐκ τῆς κόμης γυναῖκας πρὸς τῇ κρήνῃ καταλαμβάνει ἔμπροσθεν τοῦ ἐρύματος.

258. Ὅπισθεν τοῦ πεζοῦ ἐπέταξε τὴν πᾶσαν ἵππον.

259. Ἀμφοτέρωθεν τῆς ὁδοῦ οἱ Μακεδαιμόνιοι ἔστησαν.

260. Μεσοποταμία κεῖται μεταξὺ τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριος.

261. Προσέθηκε δὲ καὶ δρέπανα σιδήρεα ὥς διπλήχεια πρὸς τοὺς ἄξονας ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῶν τροχῶν.

262. Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἄπασαν κατέσχε Μακεδονίαν.

263. Ἐκάθευδον μέχρι πόρῳ τῆς ἡμέρας.

264. Ἰκροβολίζοντο πολλάκις μέχρις ἑσπέρας.

265. Τούτο τὸ δεῖπνον παρασκευάζεται ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ.

266. Τρεῖς τῆς ἡμέρας ἀνακνυκῶ πρὸς ἑμαυτὸν τὰ εἰρημένα.

267. Εἶποντο, οὐ ἴταχθέντες ὑπὸ τῶν στρατηγῶν, ἀλλ' ἄσπαγῆς ἔνεκεν.

268. Τοῦ θεοῦ ἕκατί σε ἔθρεψα.

269. Καὶ νῦν πημάτων ἄδην ἔχω.

270. Ἐπεμψέ με λάθρα τῶν ἄλλων Ἑλλήνων.

271. Πόνου χωρὶς, οὐδὲν εὐτυχεῖ.

272. Ἐγὼ γυναῖκας δεῦρο ὀπλων ἄξω δίχα.

273. Ἄνευ εὐψυχίας οὐδεμία τέχνη πρὸς τοῖς κινδύνους ἰσχύει.

274. Ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου.
 275. Ἀπέκτειναν ἅπαντας, ἐκτὸς ὀλίγων.
 276. Χωρὶς δὲ τούτων, φύλακας ἐν ταῖς ἀκροπόλεσι τρέφει.
 277. Τούτους τοὺς στρατηγοὺς ἔπαυσαν, πλὴν Κόνωνος.
 278. Ὡ τῆς ὕδρεως! οὐ παύσῃ γελῶν.
 279. Φεῦ τῆς ῥοδωνιᾶς! φεῦ τῆς ἰωνιᾶς! φεῦ τῶν ὑακίνθων!
 280. Μυρίους ἀπώλεσας μιᾶς γυναικὸς χάριν.
 281. Ἀνηγορεύοντο ἐνώπιον ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων.

α.

282. Οἱ ἐγώ· τί λέξεις, μῆτερ;
 283. Οἷ μοι, γελῶμαι, κερτομεῖτέ με ἐν κακοῖς.
 284. Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων.
 285. Ὡ Σώκρατες, ἔφη, ποῖ δὴ πορεύῃ, καὶ πόθεν;

b.

286. Μακαρίζω ὑμᾶς τοῦ κτήματος.
 287. Ὡ θύγατερ, αἰνῶ σε τῆς προθυμίας.
 288. Ἐγὼ Κλεῖτον μὲν τῆς ὕδρεως μεγαλωστὶ μέμφομαι, Ἀλέξανδρον δὲ τῆς συμφορᾶς οἰκτείρω.
 289. Αἰ ἐγὼ τάλαινα διαπεπραγμένου στρατοῦ.

c.

290. Ἐπλεον ἅμα Ἰστιάῳ ἐς Βυζάντιον.
 291. Ἄμα ἡλίῳ ἀνατέλλοντι κήρυκας ἔπεμψε περὶ σπονδῶν.
 292. Ἀπέστειλαν δὲ καὶ διακοσίους ὀπλίτας ὁμοῦ τοῖς Κορινθίοις.

d.

293. Μελαγχολᾷς, ὦ ἄνθρωπε, νῆ τὸν οὐρανόν.
 294. Ἀλλὰ μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ ἔγωγε αὐτοὺς διώξω.
 295. Ναὶ μὰ Δι', ἔφη, ὦ πάτερ, μέμνημαι.

SECTION IX.

a.

296. Ἔως οὖν ἔστε ἐν ἀσφαλεῖ, φυλάσασθε.
 297. Δαίνυται ὄφρα ἐθέλῃ.
 298. Ἐπειτα προὔχωρουν διὰ Κεκροπίας, ἕως ἀφίκοντο
 εἰς Ἀχαρνάς.
 299. Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιθόμην ὄφρ' αὐτὸν ἴδοιμι.
 300. Περιμένετε ἕως τὸν ὄχλον διωσώμεθα, ἔπειτα δὲ
 καθ' ἡσυχίαν συγγενησόμεθα.

b.

301. Ἀχρις ἔζη Πτερέλαος, οὐκ ἐδύνατο.
 302. Ὁ δὲ Κλέαρχος ἰσχυρῶς κατέτεινεν, ἔστε διεπράξατο.
 303. Φαρνάβαζος περιέμενεν ἐν Χαλκηδόνι, μέχρις ἔλθῃ
 ἐκ τοῦ Βυζαντίου.

c.

304. Χρυσὸν ἀποδώσομεν, εἰσόκε σὸν κῆρ ἱανθῇ.

d.

305. Ὅμως δὲ οὐκ ἀπέστην, πρὶν τὸν λόγον ἀπετέλεσα.
 306. Οὐ βούλονται πω, πρὶν τι λάβωσι.

e.

307. Ἐχαιρεν ὅτε ἔβλεπε γείτονας ὄρμους.
 308. Νῦν δὲ διὰ τὴν ὑμετέραν εὐήθειαν, εὐθύνας δίδωσιν ὀπηνίκα βούλεται.
 309. Ἑταῖροι ἐθάμβουν, εὖτε ἐνόησαν.
 310. Ἐπειδὴ δὲ εἰσῆλθομεν, κατελάβομεν Πρωταγόραν ἐν τῷ προστίῳ περιπατοῦντα.
 311. Καὶ ὁπότε παρείη, οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλλε.
 312. Προέτρεχεν ἀπὸ τοῦ δένδρου· ἐπεὶ δὲ οἱ λίθοι φέροντο, ἀνεχάζετο εὐπειῶς.
 313. Ἡνίκα δ' ἐξέλθωσιν, ἐς λίμνην αὐτοὺς σὺν ἔντεσι βάλωμεν.

f.

314. Ἐπερχαίρω ὅταν ἔχθρον τιμωρῶμαι.
 315. Ἐπὰν οἱ βάρβαροι ἀφιώσι τὰ τοξεύματα, τὸν ἥλιον ἀποκρύπτουσι.
 316. Ἐπειδὰν δὲ κατακόψειαν οὕτως ἑαυτοὺς, ἐκ τῶν περιεσθηκώτων θεατῶν συνέλεγον ὀβολούς.
 317. Πολλοὺς ἀκαχήσεις μηλοβοτῆρας, ὁπότεν ἀντήσεις.

g.

318. Ὡς προσήλασαν πρὸς τοὺς Ἕλληνας, προσέβαλλον κατὰ τέλη.
 319. Τρῶες δ' ἐξῆίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν.
 320. Ὅπως Μίνως δέοιτο, ἐπλήρουν τὰς ναῦς.
 321. Ταῦτα ἐποίησαν ὥς ἐκέλευσε.
 322. Ἐπεὶ με ἔρωσ ἐτρωσεν, ἐσκόπουν ὅπως ἐνέγκαιμι αὐτόν.
 323. Τότε βουλευσόμεθα περὶ τῶν τέκνων, ὅπως παιδεύωμεν αὐτά.

h.

324. Ἀμα γὰρ πλουτοῦσι καὶ ὑμᾶς μισοῦσι.

i.

325. Ἐπύθετο ἵνα ᾗσαν οἱ Δῆλιοι.

326. Οἰκοδομοῦσιν οἰκία ἵνα αὐτὸς ἔφρασε τῆς χώρας.

k.

327. Μὴ τοῦτο Θεὸς τελέσειε.

328. Μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν.

329. Μὴ καταπλαγῆτε ὑπὸ τῆς κραυγῆς.

l.

330. Ὡς ὅλοιτο παγκάκως.

331. Αἶθε τελευτήσειεν ἅπαντα Ἀλκίνοος.

332. Αἶ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων.

333. Αἶθε σε πόντος, ξένε, διέξῳσαισε.

334. Εἶθε εὖρομέν σε, Ἀδμητε, μὴ λυποίμενον.

m.

335. Εἰ γὰρ ὄφελον τριώβολον λαβεῖν.

336. Εὔθε ὄφελος ἐν θεοῖς λιπεῖν βίον.

337. Ἦλυθες ἐκ πολέμου· ὥς ὄφελος αὐτόθι ὀλέσθαι.

338. Ὦφελεν ἐλθεῖν εἰς ἄβυσσα χάσματα.

339. Ἐμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὄφελεν λαχεῖν.

SECTION X.

340. Ἦδον καὶ ἐχόρευον.

341. Τλῆτε, φίλοι, καὶ μέναιτε ἐπὶ χρόνον.

342. Ἐσφαξε τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰς παλλακὰς καὶ τοὺς οἰκέτας.

343. Ξενοφῶν ἤλθε σὺν τοῖς ὀπισθοφύλαξι καὶ πελιασταῖς καὶ ὀπλίταις.

344. Νικίας ἢ Λάχης εὗρηκεν ἢ μεμάθηκε.

345. Ἐν τῇ ἀναστάσει, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε ἐγκαμίζονται.

346. Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν, μήτε τὰ δένδρα.

α.

347. Ἡ πόλις ἐκ πλειόνων ἢ μυρίων οἰκίων συνέστηκε.

348. Οὐδὲν ἄλλο εὗρον ἢ νεκροὺς γυμνοὺς ἐν τῷ στρατοπέδῳ.

349. Πάντες ἄνθρωποι ἡδέως προσδέχονται τὰς ἐορτάς, πλὴν οἱ τύραννοι.

350. Τοῦτον ὥς εὐεργέτην καὶ φίλον, οὐχ ὥς δοῦλον περιέψομεν.

351. Ὅρῳ δὲ Ῥῆσον ὥστε δαίμονα ἐστῶτα ἐν τοῖς ἵπποις.

352. Προαιροῦνται μέτριον βίον μετὰ δικαιοσύνης μᾶλλον, ἢ πλοῦτον μέγαν μετὰ ἀδικίας.

SECTION XI.

353. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, ἵνα μὴ διασπασθείησαν, ἐπηκολούθουν.

354. Καθεῖλκον τὰς τριήρεις, ὥς ἐν ταῖς τριήρεσι σώζοιντο.

355. Τὰς ναῦς μετεπέμψατο, ὅπως ὀπλίτας ἀποδιβάσειεν εἷσω καὶ ἔξω τῶν πυλῶν.

356. Ὡς δὲ ἔτι μᾶλλον θαρσύνῃς, καὶ τότε κατανόησον.

357. Καλῶς λέγεις· φύλαττε γὰρ με, μὴ πη παρακροῦσμαι σε.

358. Μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα δέξαι, ἐγὼ δ' ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.

359. Ὡσπερ ὁ ἥλιος οὐ περιμένει λιτὰς καὶ γοητείας, ἵνα ἀνατείλῃ, οὕτω μηδὲ σὺ περιμένε κρότους καὶ ψόφους καὶ ἐπαίνους, ἵν' εὖ ποιήσῃς.

a.

360. Δύναμιν δ' ἔχει τοσαύτην, ὥς, ὑπὸ Φαργαβάζον ἀδικηθεὶς, τιμωρεῖται αὐτόν.

361. Συνετάξαντο, ὥστε ἐμπλῆσαι τὴν ὁδόν.

b.

362. Λέγουσιν ὥς σὺ μέγαν πλοῦτον ἐκτήσω σὺν αἰχμῇ.

363. Πυνθάνεται ὥς ἡ βασιλεία περιεληλύθει εἰς τοῦτον τὸν ἄνδρα.

364. Ἀπήγγειλεν ἐν ἐκκλησίᾳ, ὅτι αὐτὸν Λύσανδρος τέως κατέχει.

365. Ἦκουσα ὅτι Περικλῆς πολλὰς ἐπίσταιτο ἐπιδράς.

366. Ἐμέ τινες εἰς δίκας ἄγουσιν, οὐχ ὅτι ἀδικοῦνται ὑπ' ἐμοῦ.

367. Ἠγανάκτουν, ὅτι ἔχοιεν ἐκ συγκλήτου βασιλέας.

c.

368. Ἄλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα ἀνάστησον, εἴ με ἐλεαίρεις.

369. Προῦπεμψε λογάδας, ὥς, εἰ ἐπίοιεν, ἀποκλείσαιεν αὐτούς.

d.

370. Ἐκαλλυνόμεν τε καὶ ἡβρυνόμεν ἄν, εἰ ἡπιστάμεν ταῦτα.

371. Ἐνθα κε δὴ δύστηνος ὑπὲρ μόρον ὤλετο Ὀδυσσεύς, εἰ μὴ ἐπιφροσύνην ἔδωκε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

372. Ὅπως ἀπελαννόμενος ἔλθοι εἰς ἄλλην οἰκίαν, ἀπελεύ-
νετο ἄν καὶ ἀπὸ ταύτης.

373. Νῆες ὠρμίζοντο ἂν πρὸς τῇ πέτρᾳ, οὐ πόρρω ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν.

374. Οὐκ ἂν Μήδοκός με ἐπαινοίη, εἰ ἐξελαύνοιμι τοὺς εὐεργέτας.

375. Ἐν πολλῷ ὁμῶδες πῶς κέν τις ἀκούσαι, ἢ εἴποι.

376. Ἀκούοιτε ἂν ἤδη περὶ τῆς πολιτείας.

377. Πῶς δ' ἠτίμασεν, ἐγὼ φράζοιμ' ἂν.

378. Εἰσόψεται, καὶ οὐκ ἂν αἰνέσῃ.

379. Φράζον νῦν, ὅπως κε πόλιν σαώσῃς.

380. Ἄλλ' ἴωμεν ἕως ἔτι οἰόμεθα εὐπετῶς κρατῆσαι ἂν.

381. Ὡμολογήσαμεν εὐδαιμονεῖν ἂν καὶ εὖ πράττειν.

382. Οἱ ἡδέως μὲν ἂν ἐλεγχθέντες, εἴ τι μὴ ἀληθὲς λέγοιεν · ἡδέως δ' ἂν ἐλέγξαντες, εἴ τίς τι μὴ ἀληθὲς λέγοι.

383. Ἐρεῖ ἃ ἂν σὺ ἐπιστείλῃς.

384. Ὅ τι ἂν ἄλλο μανθάνοι, ῥᾶον μαθήσεται.

385. Ἐκεῖ ἐστὶν ἡ Ῥώμη, ὅπου ἂν ὁ βασιλεὺς ᾗ.

386. Ἐπεσθαι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, ὅποι ἂν ἡγῶνται.

387. Ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο, εἰς κώμας, ἢ πόλεις, ἢ ἄγρους.

e.

388. Ποιήσω ταῦτα, καὶ ἤξω παρὰ σέ αὐριον, ἐὰν θεὸς ἐθέλῃ.

389. Γενναίως μάχονται · ἣν δὲ ἀποβῶσιν, ἢ κατενεχθῶσι, ῥαδίως ἀλίσκονται.

390. Ἄν δὲ μὴ πείθωνται τινες, ἐπὶ τούτους ἡμᾶς ἄγετε, ὅπως ἡμεῖς, μὴ ἐκείνοι ἄρχωσι.

391. Εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνῃ, αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω.

f.

392. Ἐπεὶ προθυμεῖσθε, οὐκ ἐναντιώσομαι.

393. Μεταχώρησον, ἔφη, ἐπειδὴ ἐγὼ τὸν σὸν ἐχθρὸν τετιμώρημαι.

394. Ἐπεὶπερ βούλεσθε, περιμένετε ἕστ' ἂν ἐγὼ ἔλθω· ἦξω δὲ ταχέως.

SECTION XII.

395. Ἦρξαντο καταβαίνειν ἀπὸ τοῦ μαστοῦ.

396. Ἐμβάλλειν οὐκ ἐτόλμησεν, οὐδ' ἐβούλετο διακινδυνεύειν.

397. Μὴ ὀκνεῖ, ἔφη, ἀλλ' ἐγχείρει τὸν ἄνδρα καταπραΰνειν.

398. Οὐ δύναμαί πω κατὰ τὸ Δελφικὸν γράμμα γινῶναι ἐμαυτόν.

399. Ἦν τάλαντά τις λάβῃ τρισκαίδεκα, πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἑκκαίδεκα.

400. Οὐκ ἐδύναντο σχεῖν τὸ ῥεῦμα, πρὶν ἐλειποψύχησε· τότε μέντοι γε ἐπαύσατο.

401. Ἡμεῖς πειρασόμεθα ἐπιμελεῖσθαι, ὥς μήποτε σὺ ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ φιλίᾳ αἰσχυνηθῇς.

402. Καὶ ἐγὼ δὴ, εἰ ἐν τῷ σῷ οἴκῳ ἐπιχειρήσαιμι μανθάνειν οἰκονομεῖν, ὥσως ἂν καταλυμνηαίμην ἂν τὸν οἶκον.

403. Ὁρθῶς ἄρα ἔλεξε, γιγνώσκων ὅτι αὐτὸς ἐπεβούλευε διαβάλλειν με πρὸς ὑμᾶς· ἐξήνεγκε γὰρ τὸν λόγον ὥς ἐγὼ πράττειν ταῦτα διανοοίμην ἤδη.

404. Καὶ παραπλέοντες ἐθεώρουν τὴν ἀκτὴν, ἔνθα ἡ Ἀργὴ λέγεται ὀρμίσασθαι.

a.

405. Πελοποννήσιοι μέλλουσιν εἰσβάλλειν εἰς τὴν Ἀττικὴν.

406. Μέλλω ἐλαύνειν στρατὸν διὰ τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα.

407. Εἰ μὲν οὖν ἄλλοι τινὲς ἔμελλον περὶ ἐμοῦ διαγνώσασθαι, σφόδρα ἂν ἐφοβούμην τὸν κίνδυνον.

408. Ἐπεμψεν αὐτοὺς ἅπ' Ἐφέσου διὰ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, ἠδόμενος ὅτι ἔμελλον ὄψεσθαι τὰς Ἑλληνίδας πόλεις ἐν εἰρήνῃ εὐδαιμονικῶς διαγούσας.

409. Εἰ καὶ ἔμελλον ὑπὲρ αὐτοῦ παρατάξασθαι, ἐν ἀνδρείᾳ προύχετε.

SECTION XIII.

410. Ἐκ τούτων τῶν λίθων ἔφασαν τὴν πυραμίδα οἰκοδομηθῆναι.

411. Καὶ μηδεὶς οἰέσθω με δυσκόλως διακεῖσθαι πρὸς αὐτούς.

412. Ἐκφέρει λόγον ὅτι Ξενοφῶν βούλεται καταμεῖναι τὴν στρατιάν.

413. Ἄλλ' οἶμαι ἔτι ἥλιον εἶναι ἐπὶ τοῖς ὄρεσι, καὶ οὐπω δεδυνέναι.

414. Ἐπεὶ ἐπύθοντο Σάρδεις τε καὶ Κροῖσον ἠλωκέναι, ἀπέδοντο τὸν κρατῆρα ἐν Σάμῳ.

415. Ἀρτάβανος ἔχρηξε μηδαμῶς αὐτὸν στρατείαν ἐπὶ Σκύθας ποιεῖσθαι.

416. Ἔωθεν ἀνίσταται, καὶ κελεύει λαμπρὰν ἐστίασιν παρασκευασθῆναι.

417. Ἦκουσε Νικόλοχον σὺν ταῖς ναῦσι πολιορκεῖσθαι ἐν Ἀβύδῳ ὑπὸ Ἰφικράτους καὶ Διοτίμου.

418. Ἐπεὶ δὲ οὐ συνεχώρουν Μεσσήνην ὑπὸ Λακεδαιμονίοις εἶναι, ξενικὸν πολὺ συνέλεγεν, ὅπως πολεμοίῃ μετὰ Λακεδαιμονίων.

419. Ἐπιθυμοῦσι Πέρσαι τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν κάρπωσιν γενέσθαι ἐφ' ἑαυτοῖς.

420. Ἐκ δὲ τούτου δειπνήσαντας παρήγγειλε παρεῖναι πρόσθεν τοῦ στρατοπέδου.

α.

421. Οἱ δὲ Θηβαῖοι παρελθόντες ἔφασαν καὶ αὐτοὶ βού-
λεσθαι εἰπεῖν.

422. Ἐφη δὲ ὁ Θέρσανδρος κληθῆναι καὶ αὐτὸς ὑπὸ Ἀττα-
γίνου ἐπὶ τὸ δεῖπνον τοῦτο.

423. Πολλάκις γὰρ ἔφη νύκτωρ αὐτὸς, καὶ σὺν ὀλίγοις
πορευόμενος, ἀποσπασθῆναι σὺν τοῖς ἵπποις ἀπὸ τῶν πεζῶν.

424. Οἱ μὲν ἄλλοι ἔφασαν βουλευσάμενοι ἀπαγγελλεῖν ·
Ξενοφῶν δὲ εἶπεν ὅτι ἀπαλλάξοιτο ἤδη ἀπὸ τῆς στρατιᾶς καὶ
βούλοιτο ἀποπλεῖν.

β.

425. Κλέει καὶ φησὶ πένεσθαι.

426. Ὅτε ἐγὼ ἔφην πλουτεῖν, ἐγέλασας ἐπ' ἐμοί.

427. Οἴμαι ἂν σὺν τοῖς θεοῖς ῥαδίως ἀπολαβεῖν τὴν
ἀρχήν.

428. Ἵμῶς δὲ καὶ μισεῖ, καὶ ἀδικεῖσθαι νομίζει ὑφ' ὑμῶν.

429. Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες, ὁμολογῶ παῖσαι δὴ ἄνδρας πολλοὺς
ἐνεκα ἀταξίας.

SECTION XIV.

430. Ὁ Ἄθως ἐστὶν ὄρος μέγα τε καὶ ὀνομασιτὸν, ἐς θά-
λασσαν καθήκον, ὠκνημένον ὑπὸ ἀνθρώπων.

431. Ἐτόλμησεν ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἀρχίδαμον, καὶ ἐδεῖτο
αὐτὸν σωτῆρα γενέσθαι.

432. Οἱ δὲ Καππαδόκαι ὑπὸ Ἑλλήνων Σύριοι ὀνομάζονται.

433. Μετὰ ταῦτα Θηραμένης ἤρξεθη πρεσβευτῆς ἐς Λακε-
δαίμονα αὐτοκράτωρ.

434. Ὁ Γέλων μετ' οὐ πολὺν χρόνον δι' ἀρετὴν ἀπεδεί-
χθη εἶναι ἵππαρχος.

435. Φιλῶ λέγειν τᾶληθές ἀεὶ, καὶ οὐ διπλοῦς πέφυκα ἀνὴρ.

436. Εὐθύς μὲν οἱ Φαρσάλιοι εἰρήνην ἤγον, ταχὺ δὲ ὁ Ἰάσων ὁμολογουμένως ταγὸς καθειστήκει.

437. Κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν ἔζησα Φαρισαῖος.

438. Ἐνόμιζε δι' ἐκείνην τὰς αἰγας φαίνεσθαι καλὰς.

439. Ἐγὼ οὕτως ἐπιθυμῶ ἱππεύειν μαθεῖν, ὥς νομίζω, ἂν ἱππεὺς γένωμαι, ἄνθρωπος πιτηρὸς ἔσεσθαι.

440. Τοῦτο παραλαμβάνειν παρὰ τῶν φασκόντων ἐρασιῶν εἶναι.

441. Ἀφικόμενος ἐς τὸ ἄστυ, ἅμα τοῖς βουλομένοις εἶναι ἐλευθέροις ἐπολιόρησε τοὺς τυράννους.

SECTION XV.

442. Καὶ προδοῦναι αὐτοὺς οὐκέτι ἦν καλόν.

443. Φθονεῖσθαι κρεῖσσόν ἐστιν ἢν οἰκτείρεσθαι.

444. Τοὺς χρηστοὺς εὖ πράττειν ἐστὶ δίκαιον.

445. Τοὺς ἄλλους ὀνομαστὶ διελθεῖν πολὺ ἂν ἔργον εἴη.

446. Ἐπεὶ δ' ἤκουσαν τὸ γεγενημένον, ὅτι σφόδρα ἠνιάθησαν δῆλον ἐγένετο.

447. Παρὰ τοῖς Λυδοῖς, σχεδὸν δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις βαρβάροις, καὶ ἄνδρα ὀφθῆναι γυμνὸν ἐς αἰσχύνην μεγάλην φέρει.

448. Εἰ μὴ τις προκαταλήπεται τὸν Κιθαιρῶνα, οὐ ῥᾶδιον ἔσται εἰς τὰς Θήβας ἐμβαλεῖν.

449. Ἔδοξε δὲ ἀναβαλέσθαι ἐς ἑτέραν ἐκκλησίαν.

450. Ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ βωμοῦ οἷκ' ἔξεστι θύειν.

451. Οὐ γὰρ ἔτι ἐνεχώρει μένειν, διὰ τὸ πληῆθος.

452. Ἐξεστὶν ἀποπλεῖν ἐκ τοῦ λιμένος τούτου, ὅποι ἂν τις βούληται.

453. Ἐδοξε τοὺς τε λιμένας ἀποχωῶσαι, πλὴν ἐνός, καὶ τὰ τεῖχη εὐτρεπίζειν, καὶ φυλακὰς ἐφιστάναι.

α.

454. Δίκαιοι ἐσμέν διὰ τὴν ἡμετέραν προθυμίαν τοῦτόν τε σῶσαι καὶ ἡμᾶς.

455. Κατάδηλοι δὲ γίνονται καὶ ἐν τοῖς πολέμοις καὶ ἐν ταῖς θήραις ὅτι ἔσωζον τὸ φιλόνηκον ἐν ταῖς ψυχαῖς.

456. Ὁ Λύσις θαυὰ ἐπεσκοπεῖτο ἡμᾶς, καὶ δῆλος ἦν ἐπιθυμῶν προσελθεῖν.

SECTION XVI.

457. Ἐδειξεν ὅτι κερδαλέον ἐστὶν ἢ ἐπιμέλεια.

458. Τυφλὸν καὶ δύστηνον ἐστὶν ἢ Τύχη.

459. Χρησιμώτερον νομίζουσι χρήματα ἢ ἀδελφούς.

460. Ἐν ταῖς ἐυνόμοις πόλεσι τιμιώτατόν ἐστιν ἢ ἀρετή.

461. Ἡ μὲν φύσις ἐστὶν ἄτακτον· οἱ δὲ νόμοι τεταγμένον.

462. Ἀμαθία μετὰ σωφροσύνης ὠφελιμώτερον (ἐστὶν), ἢ δεξιότης μετὰ ἀκολασίας.

SECTION XVII.

463. Αὐριον ὑμᾶς πρῶτ' ἄξομεν πρὸς αὐτούς· καὶ οἶδα, ὅτι ἐπειδὴν ὑμᾶς ἴδωσιν, ἄσμενοι συνδραμοῦνται.

464. Ὅρῳμεν τοὺς φίλους πάντας ἐθελουσίους συνεπομένους.

465. Ἐσπέριος δ' ἦλθεν· αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα.

466. Ἄλλ' ἄγετε, ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον αὐθι πανηγήμεριοι.

467. Ἐλαβον πολλὰ καὶ ἀνδράποδα καὶ πρόβατα· καὶ ἀφίκοντο ἐκταῖοι εἰς Χρυσόπολιν.

468. Τελευτῶντες δ' ἐπείσθησαν ἐγγυητὰς παρ' ἐμοῦ δέξασθαι.

469. Ἄνοιγε, ἄνοιγε ἀνύσας τὸ φροντιστήριον.

470. Ποιήσω ταῦτα, ἀλλὰ θαρρόων λέγε.

SECTION XVIII.

471. Οἱ βόες τὴν φωνὴν τοῦ βουκόλου γνωρίζουσι.

472. Ὁ λαγὼς ὑπὸ τῆς κλαγγῆς τῶν κυνῶν ἐκπλήττεται.

473. Ἀνακτόριον κεῖται ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Ἀμπρακικοῦ κόλπου.

474. Ἐπειδὴν ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος στέψη τὴν πρίμαν τοῦ πλοίου.

475. Τὸ ὕδωρ τοῦ Φάσιδος οὐ σήπεται, ἀλλὰ μένει ἀκραιφνές καὶ ὑπὲρ δέκατον ἔτος.

476. Μετὰ τὴν ἐσβολὴν τῶν Πελοποννησίων, εὐθύς Ἀέσβος, πλὴν Μηθύμνης, ἀπέστη ἀπ' Ἀθηναίων.

477. Διὰ τὴν βαρύτητα τῆς φωνῆς βόμβος τις ἐν τῷ οἰκῆματι γιγνόμενος ἀσαφῆ ἐποίει τὰ λεγόμενα.

478. Ἐσκέπτετο οἷσι τινος τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.

479. Οὐδὲ μὲν εὐδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὔρον, ἀλλ' ἐργηγορὶ σὺν τεύχεσιν ἦντο πάντες.

480. Ἐσῆλθον περὶ πρῶτον ὕπνον ξὺν ὅπλοις ἐς Πλάταιαν τῆς Βοιωτίας.

481. Ἀνεχώρησαν, οὐκ ἐπὶ Πελοποννήσου, ἀλλ' ἐς τὴν Ἀιολίδα, καὶ Πλευρώνα, καὶ ἐς Πρόσχιον τῆς Αἰτωλίας.

482. Διὰ τὸ μῖσος τῶν Λακεδαιμονίων οὐκ ἐπλησίαζε.

483. Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ ;

484. Εἴθ' ὑμᾶς μήτε τίς ἐπιθυμία μήτ' ἔρως τῆς θήρας ποτὲ λάβοι, μηδὲ ἀγκιστρείας.

α.

485. Ἐκέλευον ἐμὲ μεθ' αὐτῶν ἀκολουθεῖν εἰς Δαμνίππου (τὸ δῶμα).

486. Ἐν δ' Ἀμμωνος (τῷ ἱερῷ) ὑπὸ τοῦ προφήτου παῖς Διδὸς προσηγορεύθη.

487. Οὐπῶποτε αὐτοὺς ἀνηρώτησα εἰ τὸν (υἱὸν) Σωφρονίσκου λέγοιεν.

488. Πάρις δ' ἔγημε τὴν (θυγατέρα) Διδὸς, γήμας δὲ μῆ, σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχεν ἐν δόμοις.

b.

489. Ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς σου, καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου.

490. Οὐκ ἐμίσθωσαν ἡμῶν τὸν οἶκον, ὥσως ἐροῦσι.

491. Καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ.

492. Ἐκεῖνος μὲν τέθνηκεν ὑπ' ὑμῶν, ὃ δὲ παῖς ἐκείνου τὴν ἀρχὴν ἔχει.

493. Τούτου τὸν ἀδελφὸν ἀνηρόηκει, διαβληθέντα μὲν, οὐκ ἐλεγχθέντα δέ.

c.

494. Ἐκ ταύτης τῆς κατηγορίας ἡ ἐμὴ διαβολὴ γέγονε.

495. Πάρεμι, διωκόμενος ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν σὴν φιλίαν.

SECTION XIX.

496. *Τῖόν ἀπέλιπε τεττάρων ἐτῶν.*
 497. *Ἦν δὲ ἐν τῷ τεμένει τούτῳ ἀνδριὰς δυνώδεκα πηχέων.*
 498. *Ῥυκοδόμησαν πρὸς τῷ Ἡραίῳ καταγώγιον διακοσίων ποδῶν.*

α.

499. *Δορυφόρος τε ἦν Καμβύσου, καὶ λόγου οὐδενός πω μεγάλον.*
 500. *Καὶ εὐθέως ἀνέστη τὸ κοράσιον, καὶ περιπάτει· ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα.*

SECTION XX.

501. *Ῥ γέρον, ὃς οἰκεῖς τόνδε λάϊνον τάφον, ἀπόδος τὴν ἐμὴν δάμαρτα.*
 502. *Κατέβαλεν ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων κεραμίδα· ἣ πεσοῦσα ψόφον ἐποίησε, καὶ αὐτίκα βοῇ ἦν.*
 503. *Ἐπὶ δὲ τῆς Λευκαδίας νεῶς, ἣ περὶ τὴν ὀλκάδα κατέδν, Τιμοκράτης πλέων, ὥς ἡ ναῦς διεφθείρετο, ἔσφαξεν ἑαυτόν.*
 504. *Τὸ Σικελικὸν πόλισμα, οὗ τὴν ἀκρόπολιν Συρακούσιοι εἶχον.*
 505. *Οὐ φθονήσω εἰπεῖν τὴν τέχνην, δι' ἧς τοῦτο ἀπεργάζομαι.*
 506. *Ἀναχωροῦσι πρὸς τὰς δύο τάξεις, αἱ κατέλιπον παρὰ τοῖς σκευοφόροις.*

α.

507. *Οὐκ ἔστιν ὄντινα κίνδυνον οὐχ ὑπομένουσι.*
 508. *Ξηρὰ δὲ ἔστιν ἣν νέμονται βοτάνην, ἀλλὰ πιαίνει σφόδρα.*
 509. *Τὴν δὲ γυναικα, ἣν εὖρον, οὐ βούλεται ἐλθεῖν.*

b.

510. Πέμπουσι τὸν Ξενοφῶντα, καὶ σὺν αὐτῷ (ἐκείνους) οἱ ἐδόκουν ἐπιτηδεύονται εἶναι.

511. Ἐπίσχετε· εἰσορῶ γάρ (ἐκείνους) οὓς διώκομεν.

512. Ἄγουσιν αὐτὸν παρὰ τὸν Κλέαρχον, καὶ φράζουσι (τὰ πράγματα) ἃ λέγει· ὁ δὲ Κλέαρχος ἀκούσας ἐταράχθη, καὶ ἐφοβεῖτο σφόδρα.

c.

513. Τὴν ἐμὴν ἀπειρίαν ἅπαντες ἴσασι, ὅσοι ἐμὲ γινώσκουσι.

514. Διήκουε πάντα ἡδέως ὅσα ἐβούλοντο λέγειν· ἔπειτα δὲ καὶ ἐπήνεσεν αὐτοὺς οὕτως.

515. Ποίαν νύμφην πρόποτε τοσοῦτοι ἱππεῖς, καὶ πελτασταί, καὶ ὀπλίται προὔπεμψαν, ὅσοι τὴν σὴν γυναῖκα ἐς τὸν σὸν οἶκον προπέμψειαν ἄν;

516. Ἡγῇ τοσαῦτα τεκμήρια παρέχεσθαι, ὅσους περ λόγους γέγραφας.

d.

517. Σὺν τοῖς θησαυροῖς οἷς ὁ πατήρ κατέλιπε.

518. Τὰ ἐπιτήδεια ὠνεῖσθαι ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ἧς παρῆχον.

519. Καὶ παραγενόμενος εἰς Ἀρκαδίαν, ἡξίου Κηφία μετὰ τῶν παιδων, ὧν εἶχε, εἴκοσι, συμμαχεῖν.

520. Οὐκέτι τοὺς νόμους ἐφύλαττον, οὓς παρὰ τῶν προγόνων παρέλαβον, οὐδ' ἐν τοῖς ἡθεσιν ἐνέμενον, οἷς πρότερον εἶχον.

521. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα διεπράξατο, πέμπει πρὸς Κνωξίαν, καὶ ἐπέστελλεν ἡκεῖν αὐτὸν ἐπὶ τὸ στράτευμα, ὅπως περὶ τῶν φρουρίων, ὧν εἰλήφεσαν, βουλευσάντο.

522. Ἐνευκλήκει ξὺν ᾧ αὐτὸς ξυνέλεξεν ἱππικῶ.

523. Αὐτὸς ὑπεξέρχεται μεθ' ἧς εἶχε φρουρὰς περὶ ἑαυτόν.

524. Ἐμαθεν ἀπὸ (τῶν πραγμάτων) ὧν ἔπαθε τὴν ὑπακοήν.

525. Ἀλλ' ἐγὼ, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, σὺν (ἐκείνοις) οἷς ἔχω, τὰ ἄκρα καταλήψομαι.

526. Ἀφικόμενος δὲ ἐς Θήβης πεδίον, καταστρατοπεδεύσατο περὶ τὸ ἱερόν, καὶ ἐκεῖ πρὸς (ἐκείνῳ) ᾧ εἶχε ξυνέλεγε πανταχόθεν παμπληθὲς στράτευμα.

e.

527. Ἄλλους ἔπανον μνηστήρας, ὃ τις τοιαῦτά γε ῥέξοι.

528. Ἐλάμβανον τὰ ἐπιτήδεια ὃ τι τις ὁρώῃ ἐντὸς τῆς φάλαγγος.

f.

529. Καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ὃ ἐστὶ ῥῆμα Θεοῦ.

530. Ἐπώπιευνόν τινες ἀποστήσεσθαι πρὸς τοὺς Ἀργεῖους· ὅπερ καὶ ἐγένετο.

531. Ἦχθοντο ὅτι οἱ ἐλθόντες Ἕλληνες σὺν αὐτοῖς ἐπεφύγεσαν, ὃ οὐπω πρόσθεν ἐπεποιήκεσαν ἐν τῇ στρατείᾳ.

SECTION XXI.

532. Τοὺς παλαιούς ἀγῶνας ὕστερον ἐροῦμεν.

533. Οἶμαι δ' αὐτὸν ὀδύρεσθαι τὴν παροῦσαν πενίαν.

534. Τὴν δ' εἰς τοὺς Καρδούχους ἐμβολὴν ᾧδε ποιοῦνται.

535. Ἡ δύναμις ἣ ὑμετέρα οὐ δύναται τὰ χωρία τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ διασώζειν.

536. Ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν.

537. Καὶ μετὰ ταῦτα ἀνεγινώσκειτο ἡ ἐπιστολὴ ἡ παρὰ τοῦ Φιλίππου.

538. Οἱ δὲ Στράτιοι τρόπαιον ἔστησαν τῆς μάχης τῆς πρὸς τοὺς βαρβάρους.

a.

539. Ἐτρέψαντο πάντας τοὺς ὀπισθεν φύλακας.

540. Διέφερεν ἐν πᾶσι τοῖς καλοῖς ἔργοις, διὰ τὴν αἰὲ μελέτην.

541. Πολλὰ καὶ ἀναγκαῖαι διατριβαὶ ἐγένοντο ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ.

542. Διακομίζεται ὑπ' αὐτῶν ἐς τὴν ἡπειρον τὴν καταντικρύν.

543. Ὁ στρατὸς ἀφίκετο ἐς τὴν ἐσβολὴν, ἥπερ ἄπὸ Μακεδονίας τῆς κάτω ἐς Θεσσαλίαν φέρει.

544. Κελεύει αὐτὸν παραγενέσθαι εἰς τὸ πρόσθεν (μέρος).

545. Ἄξιον τοίνυν (ἐστὶ) καὶ ἐκεῖνο ἐξετάσαι, πῶς ποτὲ οἱ πάλοι τὰς τιμὰς ἔνεμον.

b.

546. Ἡ Ῥωμαίων δυναστεία μετέπεσεν εἰς μοναρχίαν.

547. Τοιαῦτα ἐωρᾶτε ἐν τῇ Ἀριστοφάνους κωμῳδίᾳ.

548. Αἰχῆς ἐστράτευσε μετὰ τῶν ξυμμάχων ἐπὶ Μυλᾶς τὰς τῶν Μεσσηνίων.

549. Καὶ ἤδη ἐπὶ σκηνὴν ἰόντες τὴν Ξενοφῶντος, ἔλεγον ὅτι οὐκ ἔχοιεν τὰ ἐπιτήδεια.

C.

550. Μεταχώρησον ἐς τὴν Φαρναβάζου (χώραν).
 551. Ἐὰν ἐπιχειρῇς τὰ τῆς πόλεως (πράγματα) πράττειν.
 552. Εὐαγγελίζεται τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.
 553. Τεκμήριο δ' ἂν τοῦτο καὶ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ναυσί.
 554. Εἰ βούλοιο ἐνεδρεῦσαι, λάβοι ἂν τὸν Γαδάταν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ.

SECTION XXII.

555. Ἀνεβίβαζε δὲ ἐπὶ τῶν πύργων ἕκαστον ἄνδρας εἴκοσι.
 556. Ἐνιοὶ δὲ τῶν λογοποιῶν λέγουσιν, ὥς τὴν τῆς μητρὸς ἀδελφὴν ἔγηνε.
 557. Τὰ μὲν ὅπλα ἔλαβον, τοὺς δὲ χιτῶνας οὐδενὸς τῶν πολιτῶν ἐσκύλευσαν.
 558. Ἐς τὴν νησίδα μεταξὺ Σαλαμῖνός τε κειμένην καὶ τῆς ἡπείρου πολλοὺς τῶν Περσῶν ἀπεβίβασαν.
 559. Πρὸς ἐκείνῳ ἄλλους προσαπώλεσαν τῶν ἱππέων.
 560. Καὶ δύο νεῶν ἀνελκυσμένων τὴν ἐτέραν κατέαξεν ἢ ἐπὶ κλυσις.
 561. Ἀπώλεσε ναῦς τριάκοντα, οἱ δὲ ἄνδρες ἐς τὴν γῆν ἀπέφυγον, τὰς δὲ λοιπὰς τῶν νεῶν ὑπὸ τῷ τείχει ἀνείλκυσε.
 562. Κατὰ δὲ τὴν Καρίαν ὁ νεώτερος τῶν ἀδελφῶν ἐξέβαλεν ἐκ τῆς δυναστείας Ἄδαν.
 563. Ἐγὼ δὲ πείθομαι ἐκείνην εἶναι πασῶν γυναικῶν καλλίστην.
 564. Τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν ;
 565. Τῶν στρατηγῶν δύο μὲν ἀποφεύγουσι, δύο δὲ τελευτῶσι.
 566. Ἐπεμψε κρύφα τῶν Ἀθηναίων χίλους Μακεδόνων, οἳ ὕστερον ἦλθον.

567. Καὶ ἐπειδὴν τὴν λύραν λάβῃς, οὐ διακωλύουσί σε ἐπιτεῖναι τε καὶ ἀνεῖναι ἢν ἂν βούλῃ τῶν χορδῶν.

a.

568. Εὐρῆσομεν τοὺς φιλοτίμους καὶ μεγαλοψύχους τῶν ἀνδρῶν ἐπαινεῖσθαι βουλομένους.

569. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐν τῷ Θορύβῳ ἐκερᾶν τὰς τε ἀντισταμένας καὶ τὰς φευγούσας τῶν νεῶν.

b.

570. Ὡμολόγησας (ἐν) τῶν μεγίστων ἁγαθῶν εἶναι δικαιοσύνην.

571. Οὐκ ἂν θαυμάζοιμι εἰ (εἴς) τῶν ἐλλογίμων γένοιο ἀνδρῶν ἐπὶ σοφία.

572. Συνῆλθον δὲ καὶ (τινὲς) τῶν μαθητῶν ἀπὸ Καισαρείας σὺν ἡμῖν.

SECTION XXIII.

573. Ἀλλ' ὅμως ἄκουε καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ μύθου.

574. Τὸ χρηστὸν τοῦ Θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε ἄγει.

575. Τὸ ἀκριβὲς τῆς ἐξετάσεως οὐκ ἐλεγχθήσεται.

576. Εἰς τοῦτο δ' ὁμότητος ἅπαντας ἡμᾶς κατέστησαν.

577. Εἰς τοσοῦτον μαρίας καὶ παροινίας προουχώρησεν, ὥς τὴν πατρίαν προσηγορίαν παραιτήσασθαι.

578. Τὸ πλεῖστον τοῦ στρατοῦ, ἅμα Ξέρξῃ πορευόμενον ἐπ' Ἀθήνας, ἐσέβαλεν ἐς Βοιωτούς.

579. Ἀθηναῖοι τὴν τε ἀρχὴν ἐγκρατεστέραν κατεστήσαντο, καὶ αὐτοὶ ἐπὶ μέγα ἐχώρησαν δυνάμει.

α.

580. Ἐνέβαλον εἰς τὴν Ἀργεῖαν, καὶ πολλὴν τῆς χώρας ἐδήλωσαν.

581. Τὸν πλείω τοῦ χρυσοῦ οὕτω οἱ Ἰνδοὶ κτῶνται, ὥς Πέρσαι φασί.

582. Ὅταν δὲ ἐξῆλ βασιλεὺς ἐπὶ Θήραν, ἐξάγει τὴν ἡμίσειαν τῆς φυλακῆς.

SECTION XXIV.

583. Καὶ τὸν πηλὸν, ἀγγείων ἀπορίᾳ, ἐπὶ τοῦ νότου ἔφερον.

584. Τὴν τῶν Λακεδαιμονίων ξυμμαχίαν, φόβῳ τῶν Ἀθηναίων, θεραπεύουσι.

585. Ἐφασαν δὲ πολλοὺς προσχωρήσεσθαι, μίσει τῶν Λακεδαιμονίων.

586. Τοῦτον τὸν φόρον θησαυρίζει ὁ βασιλεὺς τρόπῳ τοιῷδε.

587. Ἐχώρουν δρόμῳ ἐπὶ τὸ πρῶτον φυλακτήριον τῆς νήσου.

588. Καὶ ἀναβάντες ὥς ἐδύναντο, ἀνίμων ἀλλήλους τοῖς δόρασι.

589. Ἄλλον δέ γε ὕσως ἔπαισα πῦξ, ὅπως μὴ λόγχῃ ὑπὸ τῶν πολεμίων παίοιτο.

590. Ἐνθα ὁ Ἀγησίλαος μικροῦ μὲν, καιρίῳ δ' ἐνθυμήματι εὐδοκίμησε.

591. Ἐλαβον βρόχοις χῆνας ἀγρίους, καὶ νήτιας, καὶ ὠτίδας.

592. Ἀγανακτήσαιμι ἂν τῷ ἐρωτήματι καὶ εἴποιμι ἂν, Εὐφήμει, ὦ ἄνθρωπε.

593. Οἱ νεανίαί τῇ μὲν ἀνδρείᾳ τοῦ Μαξιμίνου ἔχαιρον, τὸν δὲ Ἀλέξανδρον ἐπέσκωπτον.

594. Ὅρῳ παιδίον προκείμενον, κεκοσμημένον χρυσῷ τε καὶ ἐσθῆτι ποικίλῃ.

595. Ἐκείνης τῇ μὲν φύσει, πατήρ εἰμι· τὴν δὲ ἡλικίαν αὐτῆς εἰ ἴδοιτε οὐκ ἂν θυγατέρα μου, ἀλλ' ἀδελφὴν εἶναι αὐτὴν νομίσαιτε.

SECTION XXV.

596. Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς ἀφίκετό ποτε πρὸς Ἰέρωνα τὸν τύραννον.

597. Ἀπ' Αἰγέως Αἰγεῖδαι καλοῦνται, φυλὴ μεγάλη ἐν Σπάρτῃ.

598. Τίνει ταύτην δίκην, ὥς λέγουσιν, ὅτι ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν, αἰσχίστην νόσον.

599. Ῥοδῶπις ἐλύθη ὑπὸ Χαράξου, τοῦ Σκαμανδρωνύμου παιδὸς, ἀδελφοῦ δὲ Σαπφoῦς.

600. Οἱ δὲ ἄλλοι, ἐπειδὴ ἤκον, τὴν πόλιν τοὺς Ταρσοὺς διήρπασαν, διὰ τὸν ὀλεθρον τῶν συστρατιωτῶν ὀργιζόμενοι.

601. Καὶ ἐσβαλόντες ἐς τὴν Ἀργεῖαν, καταλαμβάνουσιν Ὀλπας, τεῖχος ἐπὶ λόφου ἰσχυρὸν πρὸς τῇ θαλάσῃ.

602. Καὶ διὰ τῆς Ἀργείας ἰόντες, Λιμναίαν, κώμην ἀτείχιστον, ἐπόρθησαν· ἀφικνοῦνται ἵτε ἐπὶ Στράτον, πόλιν μεγίστην τῆς Ἀκαρνανίας.

α.

603. Λιφθέρας, ἃς εἶχον στεγάσματα, ἐπίμπλασαν.

604. Οἱ στρατιῶται τὸν τε Κυρατάδην δέχονται στρατηγόν, καὶ ἔξω τοῦ τείχους ἀπῆλθον.

b.

605. (Ἡμεῖς) γυναῖκες ἐσμὲν ἀτηρόν κακόν.

606. Οὕτω δὲ (ἡμεῖς) οἱ Μασσαλιῶται κολάζομεν, εἴ τις παράνομα γράψει.

607. Τρῶες δὲ, τὸ κάλλιστον κλέος, ὑπὲρ πάτρως ἔθνησκον.

608. Καὶ τότε δὴ ἐβούλενον ὅπως λασιανύχενα βύρσαν θηρὸς τεθνηκότος ἀπὸ μελέων ἐρύσαιμι· ἀργαλέον μάλα μόχθον.

SECTION XXVI.

609. Τὰ σμικρὰ πρὸς τὰ μεγάλα σμικρὰ ἐστι.

610. Γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράφεται Δωρισι.

611. Τὰ δὲ τοξεύματα ἐχώρει διὰ τῶν ἀσπίδων καὶ διὰ τῶν θωράκων.

612. Γεῖῤῥα δὲ πάμπολλα ἐλήφθη, ἃ οἱ Ἕλληνες ἀχρεῖα ἐποιοῦν.

613. Καὶ ἐκεῖθεν ὁμοίως ἐκφέρεται τὰ προειρημένα φορτία.

614. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐτῆς ταύτης.

615. Πάντες μὲν οἱ Ἀκαρνᾶνες ἔφυγον ἐς τὰ ἄστη, πάντα δὲ τὰ βοσκήματα ἀπεχώρησε πόρῤῥω, ὅπως μὴ ἀλλισκεται ὑπὸ τοῦ στρατεύματος.

SECTION XXVII.

616. Αἶ, αἶ, παρέστηκεν ἄγὼν μέγας, πλήρης στεναγμάτων, οὐδὲ δακρύνων κενός.

617. Ἡ πόλις μεστὴ γενήσεται ἐμπόρων καὶ ξένων καὶ μετοίκων, ὧν νῦν ἔρημος καθέστηκε.

618. Οἱ Καρχηδόνιοι γυμνοὶ ἦσαν ὀπλων καὶ ὀργάνων πολεμικῶν.

619. Ἐπειδὴν ἡ ψυχὴ καθαρὰ ἦ πάντων τῶν περὶ τὸ σῶμα κακῶν καὶ ἐπιθυμιῶν.

620. Πᾶσα ἡ ὁδὸς ψιλὴ ἐστὶ καὶ ἀγρίων καὶ ἡμέρων δειν-
δρέων.

621. Ὅποιας ἀνθρωπίνης εὐφροσύνης ἐπιδεῆς ἔσῃ οὐχ ὄρω.

622. Ἐπεὶ δὲ ταρβεῖς, ἐγὼ σε θήσω τοῦδε ἐλεύθερον φόβου.

623. Ὁ Ἰαξάρτης ἀπαρχῆς μέχρι τέλους ἕτερός ἐστι τοῦ
Ὁξου.

624. Πάντα ταῦτα σωφροσύνης στρατιωτικῆς ἀλλότρια ἐνο-
μίζετο.

625. Τοῦτο γὰρ ἰδιόν ἐστι τῆς ἱστορίας.

626. Ἔστιν ἐν τῇ Ἀπολλωνίᾳ ταύτῃ ἱερὰ ἡλίου πρόβατα,
ἃ βόσκεται παρὰ ποταμόν.

627. Ἀνάξιος μὲν (ἐστὶ) σοῦ, κατὰξιος δ' ἐμοῦ.

628. Ἐδωρήσατο φιάλην ἀργυρᾶν, καὶ τάπιδα ἀξίαν δέκα
μνῶν.

629. Γύναι, τάδε ἐστὶ σμικρὰ, καὶ μοναρχίας οὐκ ἄξια, ὡς
φῆς, τῆς ἐμῆς, οὐδὲ Ἑλλάδος.

630. Ἦγοῦντο δὲ οἵπερ καὶ τῆς πείρας αἵτιοι ἦσαν, καὶ
τὴν τάφρον διέβησαν.

631. Μηχανικοὺς τῶν ἐπιτηδείων βούλεται τοὺς παῖδας
ποιεῖν.

632. Πολύφορος δ' (ἐστὶν) ἡ χώρα σίτου, καὶ ὀρύξης, καὶ
ἐλαίου.

633. Εἰ οἱ πλουσιώτατοι σαφῶς ἐγκρατεῖς ἔσονται τοῦ
Σικυῶνος, ἀτεχνῶς πάλιν λακωνεῖ ἡ πόλις.

634. Ἀθήνης γ' εἰμὶ τῶν τοιούτων λόγων.

635. Ὡς θρασὺς (ἐστὶν) ὁ Βάκχος, καὶ οὐκ ἀγύμναστος
λόγων.

636. Πολλὴν στρατιὰν ἤθροισε, πλὴν ἄπειρον μάχης καὶ πόνων.

637. Εἰ μὴ ἄπληστος ἦς χρημάτων, οὐκ ἂν νεκρῶν θήκας ἀνέωγες.

638. Πιστοὶ ἦσαν οἱ ὑπηρέται, καὶ ἐπιστήμονες τῶν στρατιωτικῶν.

639. Ἐμπειρος δέ εἰμι τῆς Αἰολίδος, καὶ τῆς Φρυγίας, καὶ τῆς Τρωάδος, καὶ τῆς Φαργαβάζου ἀρχῆς πάσης.

640. Οὐ μῶρος οὔτε εἶναι, εἰ μὴ σκοπεῖς ὅπως μὴ ἰδιώτης ἔσῃ τούτου τοῦ ἔργου;

SECTION XXVIII.

641. Οὐκ ἤγῃ τοὺς σοὺς δούλους βελτίους σου.

642. Οὐκ ἔστιν ἀρετῆς κτήμα τιμιώτερον.

643. Ἐνα ἐν πολλοῖς ἴσως εὖροις ἄν, ὅστις ἐστὶ μὴ χείρων πατρός.

644. Ἀχιλλεὺς ἦν καλλίων οὐ μόνον Παιτρόκλου, ἀλλὰ καὶ τῶν ἡρώων ἀπάντων.

645. Εὐμορφότερος μὲν Νιρέως ἐστίν, εὐγενέστερος δὲ τοῦ Κέκροπος, ἢ Κόδρου, συνετώτερος δὲ τοῦ Ὀδυσσέως, πλουσιώτερος δὲ συνάμα Κροίσων ἑκαταίδεκα.

646. Ὁ φθόνος οἰκτιρμοῦ, κατὰ Πίνδαρον, ἐστὶν ἀμείνων· οἱ ἱβασκαινόμενοι λαμπρὸν ἔχουσι βίον· τοὺς δὲ λίαν ἀτυχεῖς οἰκτείρομεν.

α.

647. Ἰσχυρότεροί εἰσιν ἢ σί.

648. Τίνα μάρτυρα μείζω παράσχωμαι ἢ σὲ κατὰ σεαυτοῦ;

649. Περὶ σπονδαιοτέρων πραγμάτων ἔχομεν λέγειν, ἢ τούτων.

650. Παρεγένοντο ἐς Κελαινᾶς, ἵνα πηγαὶ ἀναδιδούσι Μαιάνδρου ποταμοῦ, καὶ ἑτέρου οὐκ ἐλάσσονος ἢ Μαιάνδρου.

b.

651. Τραχυτέραν τὴν χώραν ἢ πεδινωτέραν ἂν λέγοις.

652. Σκόπει, ὅπως ἀσφαλεστέραν ἢ ταχυτέραν ποιήσαιο τὴν ἐπάνοδον.

c.

653. Τὴν νύκτα τριπλασίαν τῆς ἡμέρας ποιῆσαι διέγνωκε.

654. Πεζὴν δύναμιν ἡθροίκει, καὶ ἵππεῖς πολλαπλασίους εἶχε τῶν Βοιωτῶν.

655. Ἐν τούτῳ τῷ χώρῳ κεῖται χαλκεῖον, μέγεθαι καὶ ἑξαπλάσιον τοῦ ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Πόντου κρατῆρος, ὃν Πανσανίας ὁ Κλεομβρότου ἀνέθηκε.

d.

656. Ἔστιν οὖν Ἰσοκράτους νεώτερος ἔτεσιν ἑξ.

657. Ὅσῳ ἂν μεγαλαυχότεροι ᾖσι, τοσούτῳ δυσλαωτότεροι γίνονται.

658. Ἦσαν δ' οἱ ταύτῃ ἵπποι μέiones μὲν τῶν Περσικῶν, θυμωδέστεροι δὲ πολλῷ.

659. Μηχανῶνται δὲ ἐπὶ τῇ καθόδῳ πρᾶγμα εὐηθέστατον μακρῷ.

SECTION XXIX.

660. Εἰ δὲ διασπάσεις, οὔτε σὺ ἔσῃ ἐκείνοις χρήσιμος, οὔτε ἐκείνοι σοί.

661. Ἄρ' οὖν, ἣν δ' ἐγὼ, ταῦτά ἐστιν ἀγαθὰ, ἃ ἐστιν ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις;

662. Ἔσται δ' ὁ λόγος οὔτε μακρὸς, οὔτε ἀνωφελὴς τοῖς ἀκούουσι.

663. Γινώσκω δέ, ὅτι ταῦτα ἀγαθὰ, καὶ καλὰ, καὶ τοῖς θεαταῖς ἡδέα ἔσται.

664. Ὁρόντας ταχὺ αὐτὸν εὔρε Κύρῳ φιλαίτερον, ἢ ἑαυτῷ.

665. Οἱ δὲ Καμαριναῖοι τοῖς μὲν Ἀθηναίοις εὖνοι ἦσαν, τοῖς δὲ Συρακουσίοις αἰεὶ διάφοροι.

666. Ἀνέγοντο δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῆς Χίου πελάγιοι· ἡ γὰρ Ἀσία πολεμία αὐτοῖς ἦν.

667. Ἐν τῷ πολέμῳ ἐνέκειντο, καὶ τοῖς πολεμίοις εὐμενέστεροι ἦσαν ἢ τῇ Λακεδαιμόνι.

668. Ἐάν τινα αἰσθανώμεθα ἐναντίον τῇ ὀλιγαρχίᾳ, ὅσον δυνάμεθα, ἐκποδὼν ποιούμεθα.

669. Καὶ ἄνεμοι αὐτοὶ μὲν οὐχ ὀρῶνται, ἃ δὲ ποιοῦσι, φανερὰ ἡμῖν ἐστι.

670. Δῆλον τοῖς Θηβαίοις ἐγένετο, ὅτι ἐμβάλλοιεν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐς τὴν χώραν αὐτῶν.

671. Ἐν τῷ πλησιαιτάτῳ δίφρῳ Σεύθῃ ἐκάθητο.

672. Ὀλιγαρχία ἐπιτηδεῖα τοῖς Λακεδαιμονίοις κατέστη.

673. Οὐ ράδιον τῷ ἵππῳ κάμπτειν ἐν μικρῷ, ἄλλως τε καὶ ἀπόκροτον ἢ ὀλισθηρὸν ἢ τὸ χωρίον.

674. Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον ἡγεμόνων.

675. Οὐ χαλεπὴν ὑμῖν εἶναι νομίζω πρὶν πορείαν, ἀλλὰ παντάπασιν ἀδύνατον.

676. Τὴν Ἀσίαν τῇ Εὐρώπῃ ποιοῦσιν ἴσην.

677. Διὰ δέκα δὲ ἐπάλξεων πύργοι ἦσαν μεγάλοι, καὶ ἰσοπλατεῖς τῷ τείχει.

678. Ὅστις ἂν ὑμῶν βούληται γενέσθαι ὅμοιος Ἀχιλλεῖ, ἢ Αἴαντι, ἢ Νέστορι, ἢ Ὀδυσσεῖ, ἐμὲ θεραπευέτω.

679. Βακτρίοις παραπλησίαν ἔχουσι δίαιταν.

680. Λέγεται καὶ ἄλλα ψευδέσιν εἴκελα περὶ τοῦ ἀνδρός τούτου.

681. Ἐαυτὸν παρδείχεν εὐπειθῆ τοῖς ἄρχουσι, καὶ ἐθελόπορον.

682. Ἡξίου τὰς Ἰωνικὰς πόλεις ἀπάσας ἑαυτῷ ἱπηκόους εἶναι.

683. Οὐκ ἐγενόμην ἀπειθῆς τῷ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ.

684. Ἐπὶ Τεγεάτας ἐστρατεύοντο, χρησμῷ κιβδήλῳ πίσυνοι.

685. Οἶμαι δ' ὑμᾶς πάντας ἂν ὁμολογῆσαι κοινὸν εἶναι τοισινοὺν τὸν ἀγῶνα ἐμοὶ τε καὶ Κτεσιφῶντι.

686. Σκόπει δὴ ὅπως μὴ πᾶσι τούτοις ἔνοχον σαυτὸν ποιήσῃς διὰ τὴνποίησιν.

687. Φοβοῦμαι δὲ μή τινας ἡδονὰς ἡδοναῖς εὐρήσομεν ἐναντίας.

688. Ὁρφεῖ δὲ γλώσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.

α.

689. Ὁ δὲ Ἑλικῶν συνεχῆς ἐστὶ τῇ Φωκίδι.

690. Αἱ δὲ τοιαῦται πολιτεῖαι συνήθεις εἰσὶν ὑμῖν.

691. Παρέλαβεν ἓνα τῶν στρατηγῶν, ὅστις ἦν αὐτῷ ὁμογνώμων.

692. Ἀρμενίων δὲ τῶν ὁμόρων ἡμῖν παρέσονται ἵππεις μὲν τετρακισχίλιοι, πεζοὶ δὲ δισμύριοι.

693. Τοπαλαιὸν Ἀθηναῖοι ὁμόψηφον τὸν πολέμαρχον ἐποιούοντο τοῖς στρατηγοῖς.

694. Ἄβατος ἡμῖν ἢ Ἑλλὰς ἦν, διὰ τὸν πόλεμον.

695. Μετὰ τὸν Χαλκιδέως θάνατον, καὶ τὴν ἐν Μιλήτῳ μάχην, τοῖς Πελοποννησίοις ὑποπιος ἦν.

696. Ἡ βύρσα οὐκ ἦν σιδήρεα τμητὴ, οὐδὲ λίθῳ, πειρωμένῳ, οὐδὲ ὕλῃ.

b.

697. Ὑμεῖς καὶ ἔφυτε ἐν τῇ αὐτῇ ἡμῖν χώρα, καὶ ἐτράφητε.

698. Ἀγανακτοῦμεν, εἰ μὴ τὴν αὐτὴν ἐκείνοις τιμὴν ἔχομεν.

699. Ἐπὶ δὲ καὶ στρατηγῶν καὶ ὑπατεύων τὸν αὐτὸν οἶνον τοῖς ἐργάταις.

c.

700. Κοινὸν δὴ τοῦτο, καὶ τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῶν βαρβάρων ἐστὶ.

701. Εἶρηκε δὲ καὶ Ἡσίοδος ἀδελφὰ τούτων εἰς τὸν Μῖνω.

702. Ἐπὶ πολλὰς γενεὰς κατήκοοι ἦσαν τῶν νόμων.

703. Ἀπεκρίνατο ὅτι τὰ ἐναντία λέγοιεν τοῦ συμφέροντος.

704. Ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἔνοχος ἐστὶν αἰωνίου κρίσεως.

705. Ταῦτα τοῦ ἀγαθοῦ ἐστὶ μᾶλλον ἢ τῆς ἡδονῆς συγγενῇ.

706. Ἐγοῦμαι ὁμόδουλος εἶναι τῶν κύκνων, καὶ ἱερὸς τοῦ αὐτοῦ θεοῦ.

SECTION XXX.

707. Ταῦτά ἐστι γενναίου καὶ ἀγαθοῦ πολίτου.

708. Καὶ ταῦτα ἐποίει, ἡγούμενος εἶναι ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ὠφελεῖν τοὺς φίλους.

709. Τοῦτο τὸ πεδῖον ἦν μὲν ποτε Χορασμίων, ἐπεὶ δὲ Πέρσαι ἔχουσι τὸ κράτος, ἐστὶ τοῦ βασιλέως.

710. Πάντα τὰ τῶν νικωμένων ἄγαθὰ τῶν νικούντων γίνεται.

711. Ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία.

α.

712. ῥμῆτερον ἂν εἴη παύειν, καὶ ἰᾶσθαι τὰ τοιαῦτα.

713. Ἐμὸν ἐστὶ καὶ τῶν ἄλλων φίλων τοιαῦτα καὶ λέγειν καὶ γράφειν.

SECTION XXXI.

714. Σὺ ἐπιζηλοτυπεῖν ἔοικας, καὶ τῆς Σεμέλης μνημονεύειν.

715. Καὶ τοῦ μὲν Φιλοκράτους ψηφίσματος μέμνηται· τῆς δὲ ἐπιστολῆς, ἣν πρὸς ὑμᾶς ἔπεμψεν, ὅτ' Ἀμφίπολιν ἐπολιόρκει, ἐπιλέλησται.

716. Οὐ γὰρ ἂν ἔλεγον, εἰ μὴ μεγάλως ἐκηδόμην συναπάσης τῆς Ἑλλάδος.

717. Ἐμαντοῦ μὲν ἀμελῶ, τὰ δ' Ἀθηναίων πράττω.

718. Ἰκανῶς ἐπιδείκνυσαι, ὅτι οὐδεπώποτε ἐφρόντισας τῶν νέων.

719. Τῆς μὲν ἀληθείας ἐν ταῖς ἀφηγήσεσιν ὀλιγόρησαν, οὐχ ἥκιστα δὲ ἐπεμελήθησαν φράσεώς τε καὶ εὐφωνίας.

720. Ἀγαμαί σου, διότι οὐκ ἀργυρίου καὶ χρησίου προέλλου θησανυροὺς κεκτῆσθαι μᾶλλον ἢ σοφίας.

721. Θαυμάζω τῶν στρατηγῶν, ὅτι οὐ πειρῶνται ἐκπορίζειν σιτηρέσιον.

722. Λέγουσιν ὥς σὺ τοὺς μὲν κολακεύοντας τιμᾶς, τῶν δὲ συμβουλευόντων καταφρονεῖς.

723. Ὁ μὲν ἰδιώτης οἰκίας, ἢ ἀγροῦ, ἢ οἰκέτου ἐπιθυμεῖ· ὁ δὲ τύραννος, ἢ πόλεων, ἢ χωρῶν πολλῆς, ἢ λιμένων, ἢ ἀκροπόλεων ἰσχυρῶν.

724. Ἵνα δοκῇς ὀρέγεσθαι τῆς δικαιοσύνης, μὴ δι' ἀσθένειαν, ἀλλὰ δι' ἐπιείκειαν.

725. Καὶ ταῦτα ἦν ὧν μάλιστα ἐγλίχετο.

726. Σφόδρα γ', ἔφη, ὦ Σώκρατες, ταύτης τῆς ἀρετῆς δέομαι. Νῆ Δία, ἔφη ὁ Σωκράτης, τῆς καλλίστης ἀρετῆς καὶ μεγίστης ἐφίεσαι τέχνης.

727. Ἐκ τῶ. Τάξαι δὲ μισθὸν, πλὴν ἐμῆς τυραννίδος. Δόλων. Οὐ σῆς ἐρῶμεν τυραννίδος.

728. Αἰσθάνομαι δὲ καὶ τυράννους τινὰς, οἳ οὕτως αὖ πεινῶσι χρημάτων, ὥστε ποιοῦσι πολὺ δεινότερα τῶν ἀπορωτάτων.

729. Διὰ γὰρ ἡμᾶς καὶ ζῶσι, καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἀπολαύουσι.

730. Οὐ δικῶν, οὐδὲ ἐγκλημάτων, οὐδ' εἰσφορῶν, οὐδὲ πενίας, οὐδὲ πολέμων ἢ πόλις ἔγερμε.

731. Κολάκων μὲν εὐπορεῖ, φίλων δὲ σπανίζει.

732. Εἰ δ' ἄρα σὺ διδασκάλου δέῃ, οὕτω φρονεῖς.

733. Εἰ δὲ τιнос ἔτι ἐνδεῖσθαι δοκεῖτε, πρὸς ἐμὲ λέγετε· σὺν γὰρ θεοῖς οὐδενὸς ἀπορήσομεν.

734. Οὐχὶ τροφῆς παρὰ σοὶ χρῆζομεν, ἀλλὰ μονῆς.

735. Ἐδέοντό μου καὶ συνεβούλευον μὴ καταλιπεῖν τὸν λόγον ἡμιτελῆ.

736. Ἐχορῆζε τῶν Ἀθηναίων προσχωρῆσαι πρὸς ἑαυτούς.

737. Τούτων μὲν οὐχ ἡπιόμην, τοῦ μαιρακίου δ' ἐπελαμβάνόμην.

738. Τῇ ἀριστερᾷ ἀντελάβετο τρίβωνος τούτου καὶ εἶπεν, Οὐκ ἀφήσομέν σε.

739. Τρόμον παύσασθε, καὶ μέθεσθε ἐμῶν πέπλων.

740. Ἑργείας τυγχάνειν, καὶ θώμης σώματος, καὶ τιμῆς ἐν πόλει, καὶ εὐνοίας ἐν φίλοις, καὶ ἐν πολέμῳ καλῆς σωτηρίας, καὶ πλούτου καλῶς αὐξομένου.

741. Ὀλβιος (ἐστὶν), ὃς τούτων ἀμφοτέρων ἔλαχε.

742. Ξενίων κυρήσετε, οἷα ἐμὸς κενύθει δόμος.

743. Οἱ Ῥόδιοι ἐσφενδόνησαν, καὶ οἱ Σκυθοτοξόται ἐτόξευσαν, καὶ οὐδεὶς ἡμάρτανεν ἀνδρός.

744. Τὴν συμβολὴν οὕτως ἐποίησατο, καὶ οὐκ ἐφεύσθη τῆς ἐλπίδος.

745. Νῦν μέντοι ὥσπερ ὠρμήσαμεν ἴωμεν, καὶ ἀκούσωμεν τοῦ ἀνδρός.

746. Δεόμεθα οὖν ὑμῶν μετ' εὐνοίας ἀκροάσασθαι τῶν λεγομένων.

747. Ὁ δὲ Ἀτλας λέγεται ταῖς κορυφαῖς ψάειν τοῦ οὐρανοῦ.

748. Τὰ χίλια τάλαντα, ὧν διὰ παντὸς τοῦ πολέμου ἐγλίχοντο μὴ ἄψασθαι.

749. Εὐρίνες ἔσονται, ἐὰν τοῦ λαγῶ ὁσφραίνωνται ἐν τόποις ψιλοῖς, ξηροῖς, προσηλίοις.

750. Ὀλίγοι μὲν αὐτῶν εἰς τὴν ἐσπέραν σίτου ἐγεύσαντο, ὀλίγοι δὲ πυρὰ ἔκαυσαν.

751. Ὡς δ' ἤσθετο κραυγῆς, ἀνεπήδησεν ἐπὶ τὸν ἵππον ὥσπερ ἐνθουσιῶν.

752. Καὶ τῆς ἀπολογίας ὥδέ πως ἤρχετο.

753. Δίκαιος εἶ σὺ ἡγεῖσθαι τῆς σκέψεως· σὺ γὰρ καὶ κατάρχῃς τοῦ λόγου.

754. Ἄλλ' ἄγε, λῆγε ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκου χειρὶ.

755. Ἐπεθύμησαν παύσασθαι τοῦ πολέμου.

756. Κάδμος δὲ Θηβῶν ἐβασίλευσε· Κᾶρες δὲ τὰς νήσους κατάρχουν· Πελοποννήσου δὲ συμπάσης Πέλοψ ἐκράτησε.

757. Ὡ γύναι, εἶπεν, Ἀθηναῖοι μὲν ἄρχουσι τῶν Ἑλλήνων· ἐγὼ δὲ, Ἀθηναίων· ἐμοῦ δὲ, σὺ· σοῦ δὲ, ὁ υἱός.

758. Ἐγγεγλήκει δὲ θυγατέρα Θεαγέρονος, ὃς κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἐτυράννει Μεγάρων.

759. Ἄργους δ' Ὀρέστην ἔα κρατεῖν· ἐλθὼν δ' ἄνασσε Σπαρτιάτιδος χθονός.

760. Ἐκυρίευσαν δὲ τῆς ἀποσκευῆς ἀπάσης, καὶ τῆς τῶν πολιορκουμένων παρασκευῆς.

761. Ἐκέλευε Κλέαρχον μὲν τοῦ δεξιοῦ κέρως ἡγεῖσθαι· Μένωνα δὲ, τοῦ εὐωνύμου.

762. Οὐδεὶς Ἀχαιῶν τοῦδε δεσπόσει ποτέ.

763. Τοῖς πόνοις οὐ μόνον ἐμοῦ περιῆν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων.

764. Ἀνόητος εἶ, εἰ οὔτε ἂν τὴν ὑμετέραν ἀρετὴν περιγενέσθαι τῆς βασιλείας δυνάμειως.

765. Ἐν τοίτοις τοῖς κινδύνοις Ἀχιλλεὺς μὲν ἀπάντων διήνεγκεν, Αἴας δὲ μετ' ἐκείνον ἡρίστευσε.

766. Τὰ ὄρη οὐ λείπεται τοῦ Ταυρέτου κατὰ ὕψος.

767. Ἡ δὲ βύσσος ἢ ἐν τῇ Ἰλιδι λεπτότητος μὲν εἶνεκα οὐκ ἀποδεῖ τῆς Ἑβραίων, ἔστι δὲ οἷον ὁμοίως ξανθή.

768. Οὐ δευτέρων πρωτεύουσιν, ἀλλ' ἡγεμόνων ἡγεμονεύουσι.

769. Οἱ Ἀθηναῖοι ἔπλεον ἐπὶ τὴν Αἴγιναν· καὶ ὑστέρισαν ἡμέρα μία τῆς συγκειμένης.

770. Παῦσαι οὖν τούτων· ἐγὼ γὰρ θεοὺς ἀκούω ἔρωτος ἰσσηῖσθαι.

771. Οὔτε τινὸς φόνου δεινοῦ ἀφέξεται, οὔτε βρώματος, οὔτε ἔργου.

772. Διέχει δὲ ἡ Νέμαυσος τοῦ Ῥοδανοῦ περὶ ἑκατὸν σταδίους.

773. Μετὰ τὴν διάνοιαν ταύτην αὐτίκα ἀπεπειράτο τῶν μαντείων.

774. Τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν.

775. Μέχρι γε τούτου οὐκ οἶδα εἴ τιτι διαφέρει ὁ τυραννικὸς βίος τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου.

776. Οὗτος φυτεύει Πέλοπα, τοῦδ' Ἀτρεὺς ἔφν.

777. Εὐμένης πατρὸς ἀπόρου πεπίστευται γενέσθαι.

778. Ἐνὸς ἀνθέζεται, καὶ τοῦ ἐτέρου καταφρονήσει.

779. Ἦν οὖν σωφρονῶμεν, ἐξόμεθα αὐτοῦ.

780. Πάλιν ἐστοχάζετο τοῦ μειρακίου, καὶ εἶπεν, Ἐξαπατᾷ σε Εὐθύδημος.

781. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως.

SECTION XXXII.

782. Ἔγχει δὴ σπονδὴν, καὶ τῶν σπλάγχνων φέρε δευρί.

783. Ἐπὶ τὸν πρῶτον ἄνδρα καταβάλλῃ, τοῦ αἵματος ἐμπίνει.

784. Τότε μὲν οὐκ ἦσθιον τῶν κνάμων, ἐφιλοσόφουν γὰρ· νῦν δὲ φάγοιμι ἄν.

785. Φασὶν ἐν Δελφοῖς τὴν πρόμαντιν, ἐπειδὴν πῆρ τοῦ ἱεροῦ νάματος, ἐνθεον εὐθὺς γίγνεσθαι.

SECTION XXXIII.

786. Οὐ τρίτης ἀπώλετο τῇ πόλει.

787. Οἱ Οὐωλκαὶ γειτονεύουσι τῷ Ῥοδανῶ.

788. Οἱ ναῦται ἐγεώργουν τοῖς Κερκυραίοις.

789. Δοῦλαι πάρεσιν αἶδε, μὴ σύ μοι πόνει.

790. Ἐκαστος ἡμῶν οὐχ αὐτῷ μόνῳ γέγονε.

791. Ὁ Παῦλος ἐστὼς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν κατέσεισε τῇ χειρὶ τῷ λαῶ.

α.

792. Καὶ ποῦ, ἔφη ὁ Κῦρος, ἔστι σοι αὕτη ἡ οὐσία;

793. Ἐμοὶ δὲ πρὸς ταῦτα οὐδαμῶς ἔστι σχολή.

794. Ὑπischχνεῖτο, εἰ διαβαῖεν, μισθοφορὰν ἔσθαι τοῖς στρατιώταις.

795. Ἐπεὶ δὲ τρόπαιόν τε ἐστάθη, καὶ ἡ νίκη αὕτη τῷ Τελευτίᾳ ἐγγένητο, ἀπὼν δὲ ἔκοπτε τὰ δένδρα.

796. Πρὸς πόλεμον πολλὰ φύσει πλεονεκτήματα ἡμῖν ὑπάρχει.

797. Πάντες ἂν ὑπὸ λιμοῦ ἀπολοίμεθα· ὑπάρχει γὰρ νῦν ἡμῖν οὐδὲν τῶν ἐπιτηδείων.

798. Μέθετέ με, φροντίδες, μηδὲν μοι καὶ ὑμῖν ἔστω.

β.

799. Εἰ μὴ πέμψετε, ἐπίσταςθε ἡμᾶς ὁμολογήσειν τῷ Πέρσῃ.

800. Οὔτε γὰρ ἀλλήλοις ὁμοφρονοῦσιν, οὔτ' ἔτι ἀντιστήσονται ὑμῖν.

801. Τὸ σῶμα οὐκ ἐμαραίνετο, ἀλλ' ἀντεῖχε παρὰ δόξαν τῇ ταλαιπωρίᾳ.

802. Καὶ ἅμα ὄρθρῳ ἐπιπίπτει τοῖς Ἀμπρακιώταις ἔτι ἐν ταῖς εὐναῖς.

803. Κατὰ δὲ μικρὰ πολλίσματα οἰκῶσι· καὶ οἱ πλείους προσεχώρησαν τῷ Βρασίδᾳ.

γ.

804. Ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν.

805. Ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου.

806. Πολλάκις σοι διακελεύομαι περὶ τῶν αὐτῶν.

807. Ἔδεισε, μή τις τῶν Ἰώνων ὑποθῇται τοῖς Ἑλλησι.
808. Ἀπώλετο, καὶ πάντες, ὅσοι ἐπέιθοντο αὐτῷ, διεσκορπίσθησαν.
809. Τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ.
810. Ἐγνώσαν κερδαλεώτερον εἶναι Κύρῳ καλῶς πειθαρχεῖν, ἢ τὸ κατὰ μῆνα κέρδος.
811. Ἐπιτάττουσιν αὐτοῖς μὴ κλέπτειν, μὴ ἀρπάζειν, μὴ βία εἰς οἰκίαν παριέναι, μὴ παῖειν ὃν μὴ δίκαιον (ἐστὶ παῖειν), μὴ μοιχεύειν, μὴ ἀπειθεῖν ἄρχοντι.
812. Ἐκέλευσε τοὺς λέγοντας ἐν τῷ δήμῳ τῇ εἰσῆλθῇ μὴ ἐπιτιμᾶν.
813. Ἐτόλμησαν ἐπιπληξάί μοι, λέγοντες ὥς ἀτόποις καὶ λίαν ἀνοήτοις ἐπιχειρῶ πρόγμασι.
814. Φήσουσί με σοφὸν εἶναι, εἰ καὶ μὴ εἰμὶ, οἱ βουλόμενοι ὑμῖν ὀνειδίζειν.
815. Εἴ γε κλαίειν ἐπειρώμεθά σε ποιεῖν, σφόδρα ἂν ἤμιν ἐμέμφου.
816. Οὐτ' ἐγκαλεῖτε αὐτῷ, οὐθ' ἡγείσθε ἀδικεῖσθαι.
817. Τοῖς πυλωροῖς ἡπείλουν, ὅτι σφᾶς παρῆκαν.
818. Ἐμοὶ μέντοι, ὦ ἄνδρες, οὐ δικαίως γε δοκεῖτε τῷ ἀνδρὶ τούτῳ χαλεπαίνειν.
819. Ὁργίζοντο τοῖς ἡλείοις, ὅτι ἐποίησαντο ξυμμαχίαν πρὸς Ἀθηναίους.
820. Ἦν αἰσθηται ὅτι ἐδίωκες, οὐ σοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμοὶ λοιδορήσεται, ὅτι σε εἶων.
821. Ἐλθοῦσα προσεκύνει αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι.
822. Ἰστε ὅτι μετὰ θελόντων τοῖς συμμαχοῖς ἀρήγειν μαχεῖσθε.

823. Ἀμύνετε οὖν τῷ τῶν Ἑλλήνων νόμῳ ὑπὸ τῶνδε παραβαθέντι.

824. Ἐκεῖ ταῖς μὲν φιλίαις πόλεσιν ἐπεκούρει, εἴ τις του δέοιτο, Θυριεῦσι δὲ ἐπολέμει.

825. Τῷ μὲν δῆμῳ, ταῦτα συνέφερε· τοῖς δὲ λέγουσιν, οὐκ ἐλυσιτέλει.

826. Εἰ γὰρ ἐτι ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἤμην.

827. Ἀνδράσι δὲ προτέροις ἐρίζειν οὐκ ἐθέλησω.

828. Οὐπω ἦσθου καὶ ἓνα ἄνδρα δι' ἀφροσύνης ἐπιχειροῦντα κρείττονι ἑαυτοῦ μάχεσθαι;

829. Κορίνθιοι ἐπολέμησαν ἰδίων τινῶν διαφορῶν ἕνεκα τοῖς Ἀθηναίοις.

830. Θεοκλύμενος. Βούλει ξυνεργῶν αὐτὸς ἐκπέμψω στόλον; Ἑλένη. Ἥμιστα, μὴ δούλευε σοῖς δούλοις.

831. Ἐξελεύσονται, καὶ λατρεύσουσί μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

832. Εἶπατε, ἐκ ποίας πάτρας Ἑλληνικοῖς δώμασι πελάζετε;

833. Ὡς δ' ἤδη τοῖς βασιλείοις ἐπλησίαζεν, ὁ Ἀρτάβανος ὑπήντετο αὐτῷ ἐν τῷ πεδίῳ.

834. Οἱ ἱππεῖς ἐντυγχάνουσι πρεσβυταῖς πορευομένοις ποι.

835. Λαμβάνουσιν ὑποζύγιά τε πεντακόσια, καὶ ἀνθρώπους οἱ εἶποντο τοῖς ζεύγεσι.

836. Ἐὰν ἀκολουθήσης ἐμοὶ σὺν τοῖς ὀπλίταις, εἰσάξω σε εἰς τὴν ἀκρόπολιν.

837. Τοιαύτη θεῷ τίς ἂν προσεύχοιτο; ἡ γυναικὸς οὕνεκα τοὺς εὐεργέτας Ἑλλάδος ἀπώλεσε.

838. Ἐχαιρε δὲ τῷ ὄρνιθι Ὀδυσσεὺς, ἦρ᾽ατο δ' Ἀθήνη.

839. Ἐνεκα τούτου σοι ἡδέως διαλέγομαι μᾶλλον ἢ ἄλλῳ τινί.

840. Εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ, ἡ ἄγγελος, μὴ θεομαχῶμεν.

841. Χρῶνται δὲ τοῖς φύλλοις, οὐ τοῖς κλωσίν, οὐδὲ τῷ καρπῷ.

842. Οἷς βασιλεὺς πιστεύει, οὗτοι μισοῦσι, καὶ πολεμοῦσι Φιλίππῳ.

843. Ἡμῖν μὲν, καὶ Λακεδαιμονίοις ἠπίσται, Φιλίππῳ δ' ἐπίστευε.

844. Ὁ δὲ Δημοκίδης οὗτος, ὃδε ἐκ Κρότωνος ἀφιγμένος, Πολυκράτει ὠμίλησε.

845. Σὺ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγαινουσίῃ διδασκαλίᾳ.

846. Ἐφασκεν οὐχ ἀρμόζειν Ῥωμαίῳ γάμον βάρβαρον.

847. Ὁ διακρινόμενος ἔοικε κλίδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ὀπιζομένῳ.

848. Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ.

849. Τοὺς πολιτικούς παρεκάλεσεν εὐνοεῖν Ῥωμαίοις, καὶ μνημονεύειν τῆς εὐεργεσίας.

SECTION XXXIV.

850. Ὅρνυσθε, ἱππόδαμοι Τρῶες, μηδ' εἴκετε χάρις Ἀργείοις.

851. Ὁ ποταμὸς ἡμῖν παρακεχώρηκε τῆς εἰς τὴν πόλιν ὁδοῦ.

852. Ἐπανίστανται δέ μοι ἤδη καὶ θάκων, καὶ ὁδῶν ἐξίστανται.

853. Νῦν δέ μοι μετάδος τῶν ταινιῶν, ἵνα ἀναδήσω τὴν τούτου κεφαλὴν.

854. Μετεσχάκαμεν δὲ ὑμῖν καὶ ἱερῶν τῶν σεμνοτάτων, καὶ θυσιῶν, καὶ ἐορτῶν τῶν καλλίστων.

855. Κοινωνοῦσι τοῖς ἀνδράσι τῶν ἐν τοῖς πολέμοις κινδύνων.

856. Τίς οὐκ ἂν φθονήσῃ σοι τοιούτου ἐραστοῦ;

857. Ἐτόλμησαν ἀμφισβητεῖν Καρχηδονίοις τῆς θαλάττης.

SECTION XXXV.

858. Πόθεν οὖν βούλει ἄρξωμαι σε τῆς γεωργίας ὑπομνήσκειν ;

859. Τὴν Ῥώμην ἐπλήρωσεν ἀνδριάντων καὶ εἰκόνων, ἐν τῷ Καπετωλίῳ καὶ ἐν ἄλλοις ἱεροῖς.

860. Τὰ πλοῖα πάντα ἐγέμισε τῶν τε ἀνδραπόδων καὶ τῶν χρημάτων.

861. Ἄνευ σωφροσύνης καὶ δικαιοσύνης, λιμένων, καὶ νεωρίων, καὶ τευχῶν, καὶ φόρων, καὶ τοιούτων φλναριῶν, ἐμπεπλήκασι τὴν πόλιν.

862. Τί δ', ὦ ματαῖα, τῶνδε σὰς κενοῖς χεῖρας ;

863. Διὰ τὴν αὐτοῦ προπέτειαν, οὗ μόνον αὐτὸν ἀπεστέρησε τηλικαύτης δυναστείας, ἀλλὰ καὶ τοὺς συνακολουθοῦντας εἰς τὰς ἐσχάτας συμφορὰς κατέστησε.

864. Καὶ νοσφιεῖς με τοῦδε δευτέρου νεκροῦ ;

865. ὦ ξένη, κατοίκτηρόν με, λῦσόν με δεσμῶν.

866. Χραίσμετέ μοι, ῥύσασθε δυσάμμορον ἄνδρα λύμης.

867. Τὴν δὲ πόλιν οὕτως ἀνόμου καὶ δεινοῦ προστάγματος ἤλευθέρωσε.

868. Ὡρμίσατο πρὸς τὸν Πειραιᾶ ναυσὶ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν, καὶ τὰ πλοῖα εἶργε τοῦ εἵπλου.

869. Ἐκώλυον Λακεδαιμονίους καὶ τοῦ ἵππικοῦ καὶ τοῦ γυμνικοῦ ἀγῶνος.

870. Κλεομένης δὲ νοστήσας ἀπ' Αἰγίνης, ἐβούλευε τὸν Δημάρατον παῦσαι τῆς βασιλείας.

871. Ἐγχει δ' αἰεὶ Τρῶας ἤμυνε νεῶν, ὅστις φέροι ἀκάματον πῦρ.

872. Προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ Θεός.

α.

873. Τί δῆτα βούλει δεύτερον μαθεῖν ἐμοῦ;
 874. Βουλοίμην ἂν χαρίζεσθαι σοι, εἴ μου δύνата δέοιο.
 875. Πυνθάνομαι τὸν πάντα λόγον θεράποντος, ὃς ἐνεχεί-
 ρισε τὸ βρόφος.
 876. Ταῦτα δ' ἄσμένως ἤκουον αὐτοῦ, διὰ τὴν τόθ' ὑποῦσαν ἀπέχθειαν πρὸς τοὺς Θηβαίους.

SECTION XXXVI.

877. Χώρει δεῦρο, δεῖξον σαυτὸν τοῖς θεαταῖς.
 878. Ἐλξω σε πρὸς τὸν δῆμον, ἵνα δῶς μοι δίκην.
 879. Ἐὰν δ' ἀληθεύσης, ὑπισχνούμαι σοι δέκα τάλαντα.
 880. Ἀνασιάντες, θύουσι Διονύσῳ κριὸν ἐνιαύσιον.
 881. Τίτι ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης;
 882. Τισίας πολλάκις ὄνειδίζει μοι τὴν φυγὴν τοῦ πα-
 τρός.
 883. Ἐπετρέψατε αὐτῷ πατρίδα, καὶ παῖδας, καὶ γυναῖκας,
 καὶ ἑμᾶς αὐτούς.
 884. Τὰς δὲ περισσὰς σκηναὺς Κύρῳ παρέδωσαν, ὥς τοῖς
 Πέρσαις γένοιτο.
 885. Ὡστε καὶ νῦν διαμένει ἡ ὄπλις, ἣν τότε Κῦρος τοῖς
 ἱππεῦσι κατεσκεύασε.
 886. Τοὺς δ' οἰκέτας καταλείπει τῷ κωμάρχη, πλὴν τοῦ
 υἱοῦ ἄρτι ἡβᾶσκοντος.
 887. Ὡ παῖ Ἀπολλοδώρου, ὥς χάριν σοι ἔχω ὅτι προῦ-
 τρεψάς με ὥδε ἀφικέσθαι!
 888. Οὐ μόνον ἄρα εὐτυχίαν, ἀλλὰ καὶ εὐπραγίαν, ὥς ἔοι-
 κεν, ἡ ἐπιστήμη παρέχει τοῖς ἀνθρώποις ἐν πάσῃ κτήσει τε
 καὶ πράξει.

SECTION XXXVII.

889. *Τί δή με δράσεις; παῖδά μου κατακτανεῖς;*
890. *Ἀτὰρ διατί γε ταῦτα ἐπιβουλεύει ποιεῖν ἡμᾶς;*
891. *Οὐδαμοί πω Πέρσας κακὰ πλείω εἰργάσαντο.*
892. *Δάμαχος. Τί δ' εἶπας ἡμᾶς; οὐκ ἐρεῖς;*
Δικαιοπόλις. Οὐκ οἶδά πω.
893. *Μὴ λέγε τὸν σὸν ἄνδρα, φίλη, τοιαῦτα, Διώνη.*
894. *Ἐάν τι ἐρωτᾷ σε Σωκράτης, ἀποκρινῇ; ἢ πῶς ποιήσεις;*
895. *Τίς ἐστὶν ἡ νεᾶνις; ὥς Ἑλληνικῶς ἀνήρεθ' ἡμᾶς τοὺς ἐν Ἰλίῳ πόρους! καὶ τὸν ἄθλιον Ἀγαμέμνονα ὥς ὄντικτερον! ἀνηρώτα τε ἐμὲ γυναικα, παῖδάς τε.*
896. *Ἐπιθυμῶν ἀεὶ λαμπρόν τι ἐργάζεσθαι, αἰτεῖ τὸν Ἀγχιλλεὺς ὀπλίτας.*
897. *Σὲ δὲ οὐκέτι ἀπαιτήσουσι τὸν μισθόν, ἀλλ' ἀπαλλάσσονται ἐκ τῆς γῆς.*
898. *Εἰσέπραξε Λεπτίνην τέτταρας καὶ τριάκοντα δραχμὰς, καὶ Θεόξενον δραχμὰς εβδομήκοντα.*
899. *Τὴν νῆσον οὐτ' ἐκείνους, οὐθ' ὑμᾶς ἀφειλόμην, ἀλλὰ τὸν ληστὴν Σώστρατον.*
900. *Ἵνα ἐπιστημονέστεροι τῶν πολεμικῶν ὦμεν, λέξον ἡμῖν, πόθεν ἤρξατό σε διδάσκειν τὴν στρατηγίαν.*
901. *Παιδεύουσι τοὺς παῖδας τρία μόνα, ἵππεύειν, καὶ τοξεύειν, καὶ ἀληθίζεσθαι.*
902. *Ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.*
903. *Διογείτων τὴν θυγατέρα ἐκρυπτε τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός.*

a.

904. Ἀτὰρ τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα ;

905. Βούλομαι δ' ὑμᾶς τοὺς λόγους, οὓς ἔλεγεν, ὑπο-
μνήσαι· οἶδα γὰρ ὅτι μνησθήσεσθε.

906. Ταῦτ' ἄρα σὲ τότε διεκώλυσα, ὥς σὺ φῆς.

b.

907. Καὶ νῦν τοὺς Μεσσηνίους καὶ τοὺς Ἀργεῖους εὖ ποιεῖ.

908. Ἐμὲ ἥδιον κακῶς λέγουσιν, ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαι-
νοῦσι.

c.

909. Ἐμὲ μὲν μεγάλη ἐξημίωσε, τὴν δὲ πόλιν οὐ μικρὰ
ἐβλάψε.

910. Οὐ μόνον οὐ βλάβετε, ἀλλὰ καὶ τὰ μέγιστα ὠφελή-
σετε τὴν πόλιν, καὶ ὑμᾶς αὐτούς.

d.

911. Οὐκ (εἰς) ταῦτα προὔκαλεῖτο τοὺς συνόντας.

912. Τὸ στράτευμα κατένειμε (εἰς) δώδεκα μέρη.

913. Τούτων δὲ τῶν συμμοριῶν ἐκάστην διελεῖν κελεύω
(εἰς) πέντε μέρη κατὰ δώδεκα ἄνδρας.

e.

914. Καλοῦσι δ' αὐτὸν, ὃ λατρεύομεν, Πολύφημόν.

915. Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ τὸν Φᾶσιν ὄρον τῆς
Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας ποιεῖ.

916. Ἐψηφίσαντο βοηθεῖν πανδημεῖ, καὶ Ἰφικράτην στρα-
τηγὸν εἵλοντο.

917. Ἐβρον μὲν, παιδευσιν καλοῦσι· ἀναρχίαν δὲ, ἐλευθερίαν· ἄσωτίαν δὲ, μεγαλοπρέπειαν· ἀναιδείαν δὲ, ἀνδρίαν.

918. Ἀλλ' ἔχει νόσον πενία· διδάσκει γ' ἄνδρα τῇ χρεΐᾳ κακόν.

919. Πολλοὶ ἀδικηθέντες ὑπὸ ῥητόρων, τοὺς υἱοὺς ῥήτορας διδάσκουσιν· οὐδεὶς δὲ ἀδικηθεὶς ὑπὸ λύκου, αὐτὸς λύκος γίγνεται, καὶ ἀντιδάνει.

SECTION XXXVIII.

920. Ἐπεὶ ἤκουσε, χαλεπῶς ἤνεγκεν, ἐνθυμούμενος οἶων τιμῶν καὶ οἶων ἐλπίδων ἀπεστέρητο.

921. Ἐνδηλα πάντα ἐστὶν ἐν τῇ ψυχῇ, ἐπειδὰν γυμνωθῇ τοῦ σώματος.

922. Πείθουσι τοὺς Ἀθηναίους πέμψαι σφίσι ναῦς, ὑπὸ γὰρ τῶν Συρακουσίων τῆς τε γῆς εἴργοντο καὶ τῆς θαλάσσης.

923. Τὰ ἄλλα πάντα, ὅσα ἡξιῶται ταύτης τῆς προσορήσεως.

924. Καὶ πάλιν ἡρώτων, τίνοι ἵπποι τρέφονται.

925. Ὅμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅστις ὠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον.

926. Καὶ ὅσα αὐτὸς ὑπ' ἄλλων ἐρωτᾷτο, ταχὺ ἀπεκρίνετο.

927. Ἀπαιτοῦσι τὰς πόλεις τοὺς Ἀρκάδας, ὥς ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἀφηρεθήσαν.

928. Ὡς τέκνον, ὃ παῖ παιδὸς μογεροῦ, συλῶμεθα σὴν ψυχὴν ἀδόκως.

929. Μουσικὴν μὲν ὑπὸ Λάμπρου ἐπαιδεύθη, ῥητορικὴν δὲ ὑπ' Ἀντιφῶντος.

930. Οἱ πλείονες τῶν στρατηγῶν οὐκ ἐπείθοντο τὰ ἐξαγγελθέντα.

α.

931. Τὴν τῆς ἀποσκευῆς ἐπετέτραπτο φυλακὴν.

932. Δικαιοῖτατοι δὲ νομίζονται, καὶ διὰ τοῦτο πιστεύονται τὰς κρίσεις.

933. Ἐμοὶ ἀνάγνωθι ἐπὶ τίνος ἄρχοντος ἐχειροτονήθη τὴν ἀρχήν.

934. Ἐνεχείρισαν ἑαυτοὺς, καὶ ἀναχθέντες πρὸς βασιλέα, ἀπετμήθησαν τὰς κεφαλὰς.

935. Ἐπλήγη τὴν κεφαλὴν πελέκει ἐν τῷ Πρυτανείῳ.

936. Ἀνιμήσαντο δὲ καὶ τὸν ἄθλιον τράγον συντεθρασμένον ἄμφω τὰ κέρατα.

β.

937. Ἦφ' ὑμῶν ἐτιμᾶτο, καὶ πολλὴν οὐσίαν ἐκέκτητο.

938. Ἀδικούμεθα, ὦ γυναῖκες· εἰργόμεθα γὰρ τάφον πρὸς ἀνδρὸς τοῦδε.

939. Ταῦτα οὕτω ἐρῶρήθη ἐκ τοῦ κυβερνήτου πρὸς Ξέρξην.

940. Ἐπράχθη ἅπ' αὐτῶν οὐδὲν ἔργον ἄξιόλογον.

941. Οὗτοι γὰρ ἐπιστημόνως ζῶντες οὐχ ὁμολογοῦνται παρὰ σοῖ εὐδαίμονες εἶναι.

942. Ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπέθανον ὑπὸ τοῦ Ἑκτορος.

943. Ἀγαμέμνωνος τύχας ἠπιστάμην, καὶ θάνατον, οἷα πρὸς δάμαρτος ὦλετο.

944. Ὅστις ποθ' ὑμῶν κάτοιιδεν ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο, τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοί.

945. Ἐκ Νάξου ἔφυγον ὑπὸ τοῦ δήμου· φυγόντες δὲ ἀφίκοντο ἐς Μίλητον.

C.

946. Ὡς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκινὰ ἐκλονέοντο φάλαγγες.
947. Τοῦτο οὐδαμοῦ τοῦ βιβλίου λέλεκται μοι.
948. Μὴ τοίνυν ἃ ἐπέπρακτο ἢ Λακεδαιμονίοις ἢ Φωκεῦσιν, ἀκούετε, μηδ' ἀνέχεσθε.
949. Γυμναστικῇ μὲν πού καὶ μουσικῇ ἐν γε τῷ πρόσθεν ἐπαιδεύοντο ἡμῖν.
950. Χρήμασι δυνατοὶ ᾗσαν, ὥς καὶ τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς δεδήλωται.
951. Φιλοτιμοῦνται ἐπιδείκνυσθαι πρὸς ἅπαντας, ὅτι οὐκ ἄλλως αὐτοῖς πεπόνηται.

SECTION XXXIX.

952. Ἦσαν παρόμοιοι τοῖς Ἕλλησι τὸν ἀριθμόν.
953. Ἦν δὲ καὶ τὴν ὄψιν φοβερώτατος, καὶ μέγιστος τὸ σῶμα.
954. Ἦν δὲ καὶ ἄλλως φιλόξενός τε καὶ μεγαλοπρεπὴς τὸν Θετταλικὸν τρόπον.
955. Σὺ δέμας, φωνήν τε, πόδας τε Ὀδυσσεὶ ἔοικας.
956. Ὁ δὲ τοῦ λωτοῦ καρπός ἐστι γλυκύτητα τοῦ φοίνικος τῷ καρπῷ προσείκελος.
957. Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντα ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ.
958. Ἐβαλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον.
959. Παρὰ τὴν πόλιν ἦν πυραμὶς λιθίνη, τὸ μὲν εὖρος ἐνὸς πλέθρου, τὸ δὲ ὕψος δύο πλέθρων.
960. Ἐλογίζοντο ἥξειν ἅμα ἡλίῳ δύνοντι εἰς κόμας τῆς Βαβυλωνίας χώρας· καὶ τοῦτο οὐκ ἐψεύσθησαν.

961. Ἦσαν θαυμάσιοι τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος· ἡ δὲ ὄψις ἡλέκτρον οὐδὲν διέφερε.

962. Ἐγὼ εἶμι τὸ μὲν γένος Ἀσσύριος· ἔχω δὲ καὶ τεῖχος ἰσχυρόν, καὶ χώρας ἐπάρχων πολλῆς.

963. Χρυσῷ δὲ καὶ χαλκῷ τὰ πάντα χρῶνται.

SECTION XL.

964. Καὶ σκοπῶμεν εἰ ἡμῖν πρόπει, ἢ οὐ.

965. Ἄλλ', εἰ δοκεῖ σοι, τούσδ' ἀπαγγελῶ λόγους γέροντι.

966. Χειρὶ δ' οὐκ ἔξεστί μοι τῆς σῆς λαβέσθαι γενειάδος.

967. Συμφέρει δὲ Φιλίππῳ, καὶ Φωκεῦσι, καὶ ὑμῖν ὁμοίως ἅπασι, τῆς ἀναλγησίας, καὶ τῆς βαρύτητος ἀπαλλαγῆναι τῆς τῶν Θηβαίων.

968. Ἔμοι μὲν τοίνυν ἀρεῇ καὶ ἀνθις λαβεῖν· τούτοις δὲ τοῖς στρατηγοῖς δωροῦ, οἳ σὺν εμοὶ ἡκολούθησαν, καὶ λοχαγοῖς.

969. Καὶ ὑπὸ ὀργῆς ἔδοξεν αὐτοῖς οὐ τοὺς παρόντας μόνον ἀποκτεῖναι, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἅπαντας Μιτυληναίους ὅσοι ἦβῳσι, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἀνδραποδίσαι.

970. Τοῖς μὲν ἰδιώταις ἔξεστι τὰς δαπάνας συντέμνειν εἰς τὰ καθ' ἡμέραν, ὅπῃ βούλονται· τοῖς δὲ τυράννοις οὐκ ἐνδέχεται.

971. Ὡς εἶδον τὸν Ξενοφῶντα, προσπίπτουσιν αὐτῷ, καὶ λέγουσι, Νῦν σοι ἔξεστιν, ὦ Ξενοφῶν, ἀνδρὶ γενέσθαι.

α.

972. ῥπεξαιρεῖν τούτους πάντας δεῖ τὸν τύραννον, εἰ μέλλει ἄρξαι.

973. Σὲ δ' οὐ φθονεῖν χρή· μυρία ἐστὶν ἄλλα σοι, ἐφ' οἷς τέρψη.

974. Ὡς δὲ πάντες συνῆλθον οὓς ἔδει (συνελθεῖν), καὶ σιωπὴ ἐγένετο, Κυαξάρης εἶπεν ὧδε.

975. Ὡς ἡμᾶς πρέπει βουλευέσθαι ἀδικουμένους, μηδεὶς διδασκέτω.

976. Περὶ Αἴγυπτον οὐκ ἔξεστι βασιλέα χωρὶς ἱερατικῆς ἀρχεῖν.

977. Στρατεύσας δ' ἐπὶ τοὺς ἡμετέρους προγόνους, ἔπαθεν ἃ προσήκεν αὐτὸν (παθεῖν).

b.

978. Κομποτέρας δὲ τινος ἀσκήσεως δεῖ τοῖς πολεμικοῖς ἀθληταῖς.

979. Σκοποῦμαι, τίνα τρόπον διαλεχθῶ περὶ αὐτῶν· μέλει γάρ μοι τούτων μᾶλλον, ἢ τῶν ἄλλων.

980. Εἰ μὲν οὖν ταῦτα τοῖς στρατενομένοις ἀποδώσετε, οὐδενὸς ὑμῖν προσδεῖ πόρου· εἰ δὲ μὴ, προσδεῖ· μᾶλλον δὲ ἀπαντὸς ἐνδεῖ τοῦ πόρου.

981. Μετέμελε δὲ αὐτοῖς ἀπάντων τῶν εἰρημένων, ὥμο-
λόγουν δὲ μηδενὸς πώποτε τοσοῦτον πράγματος διαμαρτεῖν.

982. Τάχα δὲ καὶ πορφυρίδα μεταμφιάσομαι, ὥς εἰδεῖν, ὅτι μηκέτι μοι τῶν λήρων ἐκείνων μέτεστι.

983. Ἄνδρὲς ἦττονι τῶν διὰ τοῦ σώματος ἡδονῶν οὐδε-
μῖς ἀρετῆς προσήκει.

c.

984. Χαίρων ἴθι· οὐ γὰρ σῶν με δεῖ θεσπισμάτων.

985. Μακροῦ γε δεῖ σε, καὶ σοφοῦ λόγον, ὅτῳ με πείσεις μὴ φίλους κατακτανεῖν.

SECTION XLI.

986. Ἀκαρναῖνες δὲ, σκυλεύσαντες τοὺς νεκροὺς, καὶ τροπαῖα στήσαντες, ἀπεχώρησαν ἐς Ἄργος.

987. Ἀπαντας μὲν οὖν ἐξαριθμῶν τοὺς κινδύνους, λίαν ἂν μακρολογοίην.

988. Ἀκούσαντες τῆς σάλπιγγος, εὐθὺς ἔεντο ἄνω κατὰ τὴν φανεράν ὁδόν.

989. Ἦρωες, Ἴλιον οὐ διεπέρσαν, ἀρήγοντες Μενελάῳ.

990. Πεντηκόντερον πληρώσας ἀνδρῶν, ἐσέβη ἐς αὐτήν.

991. Ταῦτα, ἣν δ' ἐγὼ, χρὴ ποιεῖν, καὶ ἅμα λαβὼν τὸν Κτήσιππον, προσήειν εἰς τὴν παλαίστραν.

992. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, καταδιώξαντες, καὶ ναῦς δώδεκα λαβόντες, τοὺς τε ἀνδρας ἐξ αὐτῶν ἀνελόμενοι, ἐς Μολύκρειον ἀπέπλεον· καὶ τροπαῖον στήσαντες ἐπὶ τῷ Ῥίῳ, καὶ ναῦν ἀναθέντες τῷ Ποσειδῶνι, ἀνεχώρησαν ἐς Ναύπακτον.

α.

993. Παρὰ Κύρου, δούλου ὄντος, οὐδεὶς ἀπήει πρὸς βασιλέα.

994. Ἐκείνῳ προσῆκεν, ὄντι στρατηγῷ, κολάσαι τοὺς ἐαλωκότας.

995. Ἐφη Δημάρατον οὐχ ἱκνουμένως βασιλεύειν Σπαρτιατῶν, οὐκ ὄντα παῖδα Ἀρίστωνος.

996. Ἦλθομεν εἰς τόπον τινὰ καλούμενον Καλοὺς λιμένας.

997. Καὶ τὴν γῆν, πρότερον λεγομένην Ἀκτὴν, ἅφ' ἐαυτοῦ Κεκροπίαν ὠνόμασε.

SECTION XLII.

998. Ὅκληρὸς ἴσθι ὢν, καὶ τάχα ὠσθήσῃ βίᾳ.

999. Οὐκ οἶσθα ὑβρισθεῖσάν με, καὶ ναοὺς ἐμούς;

1000. Ἐπεὶ ἔγνωσαν οὗ δυνησόμενοι κωλύειν, ἔπεμψαν δύο κήρυκας.

1001. Οὐκ αἰσθάνεσθε ἐξαπατώμενοι, ἀλλ' εἰὰν ἀκούσητέ μου, ἐγὼ ὑμῖν αὐτίκα μάλα ἐπιδείξω.

1002. Ἦσθέντα δ' αὐτὸν ὥς ἐπισθόμην ἐγὼ, ἄλλην ἔδωκα κύλικα.

1003. Κατέμαθον ἀναστὰς μόγῃς, καὶ τὰ σκέλη μόγῃς ἐκτείνας.

1004. Ταύτην δὲ τὴν τάφρον ποιεῖ ἀντὶ ἐρύματος, ἐπειδὴ πυνθάνεται Κῦρον προσελαύνοντα.

1005. Σκοπούμενος εὗρισκον οὐδαμῶς ἂν ἄλλως τοῦτο διαπραξάμενος.

1006. Ἦ δέῃξον οὗ πεποιηκότα ταῦτα σαντὸν, ἢ δίκην ὑπεχε.

1007. Ἀπέφαινε τὸν Δημάρατον οὔτε ἐξ Ἀρίστωνος γεγονότα, οὔτε ἱκνουμένως βασιλεύοντα Σπάρτης.

1008. Μέμνημαι τοῦτον διαδεξάμενος τὸν πλοῦτον παρ' Ἀντισθένους.

1009. Εἰ δὲ ἠνέσχετο βασιλευόμενος ὑπὸ Κλεομένους, καὶ κατέμενεν ἐν Σπάρτῃ, ἐβασίλευεν ἂν Λακεδαιμόνος.

1010. Μενοῦμεν παρὰ σοὶ, καὶ ὀρῶντές σε ἀνεξόμεθα, καὶ καρτερόησομεν ὑπὸ σοῦ εὐεργετούμενοι.

1011. Καὶ δὴ ὑμῖν τάδε ἐπισκήπτω, μὴ περιῦδεῖν τὴν ἡγεμονίαν αὐθις ἐς Μήδους περιελθοῦσαν.

1012. Πάνν ἡδέως σοι διηγῆσομαι ἃ ἐγὼ ποιῶν διατελῶ, ἵνα καὶ μεταρρύνθῃμίης με, ἐάν τι σοὶ δοκῶ μὴ καλῶς ποιεῖν.

1013. Φοίβῳ δουλεύσω, καὶ οὗ λήξω τοὺς βόσκοντας θεραπέων.

1014. Μόλις μὲν ἐπέισθητε ἀφεῖναι, στρατηγοῦντα δ' αὐτὸν ἐπαύσατε.

1015. Ἐχαιρεν οὖν μᾶλλον συστρατιώτην μὲ, ἢ υἱὸν καλῶν.

1016. *Εἰ μὴ ἔλαχον τήνδε τὴν τάξιν, ἥσυχνόμεν ἂν ἐν-
θάδε ὦν.*

1017. *Ἀπεκρίνατο ὅτι πειθομένοις αὐτοῖς οὐ μεταμελήσει.*

α.

1018. *Συνεγίγνωσκεν ἑαυτῷ τῆς παρούσης ταραχῆς αἰτίαν
γεγονότι.*

1019. *Ἐαυτῷ σύννοιδεν ἐλευθερίας μὲν ἐπιθυμήσας, δοῦ-
λος δ' ὥς οὐδεπώποτε γενόμενος.*

SECTION XLIII.

1020. *Ὁ Κυρατάδας ἔλαθεν ἀποδράς, καὶ ἀπεσώθη ἐς
Δεκέλειαν.*

1021. *Λανθάνομεν ταυτὰ ἐκείνοις τοῖς δεινοῖς ἀνδράσι
ποιοῦντες.*

1022. *Ἀναστὰς, ἐφύλαττε μὴ λάθῃ αὐτὸν ὁ πατήρ ἐξελ-
θών.*

1023. *Ἐλαθεν αὐτὸν καταναλώσας τὰς δυνάμεις εἰς τὰ
ἄλογα.*

1024. *Ὅπου δὲ δειπνοποιοῖτο καὶ καθεύδοι, ἐν μὲν τῷ
στρατοπέδῳ πῦρ νύκτωρ οὐκ ἔκαε, πρὸ δὲ τοῦ στρατεύματος
φῶς ἐτοίει, ἵνα μηδεὶς λάθῃ προσίω.*

1025. *Ἐτυχον καθήμενος ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ παρὰ τὴν κλί-
νην ἐπὶ χαμαιζήλου τινός.*

1026. *Τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἔχομεν ἐν τῇ ψυχῇ, τούτοις κτώ-
μεθα καὶ τὰς ὠφελείας, ὧν δεόμενοι τυγχάνομεν.*

1027. *Καὶ τῶν τε Ἑλλήνων οἳ μὴ ἔτυχον ἐν ταῖς τάξεσιν
ὄντες, εἰς τὰς τάξεις ἔθρον, καὶ Ἀριαῖος (ἐτύγχανε γὰρ ἐφ'
ἀμάξης πορευόμενος, διότι ἐτέρωτο) καταβὰς ἐθωρακίζετο.*

1028. Φύλασσε δ' ἥν τις, πρὶν τελευτηθῇ φόνος, ἐλθὼν εἰς οἴκους φθῇ.

1029. Ἡμιλλῶντο, ὅπως φθάσειαν τοῖς Πελληνεῦσι βοηθήσοντες.

1030. Ὁ δὲ Λύσανδρος ἄγων τὸ στρατεύμα ἔφθη τὸν Πανσανίαν ἐν τῷ Ἀλιάρτῳ γενόμενος.

1031. Οὐκ ἔφθησαν τὴν ἀρχὴν κατασχόντες, καὶ Θηβαίοις μὲν εὐθύς ἐπεβούλευσαν, ἐπὶ δὲ τὸν βασιλέα Κλέαρχον καὶ στρατιὰν ἐξέπεμψαν.

α.

1032. Ἐρεῖ δέ με, ὅστις ἐχθρὸς ὢν κυρεῖ, τάδε· Ἰδοὺ τὸν αἰσχροῦς ζῶντα, ὃς οὐκ ἔτλη θανεῖν.

SECTION XLIV.

1033. Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἕσονται ἐκπίπτοντες.

1034. Κατὰ τὴν ἀγορὰν περιῶν, ἀσεβεῖς καὶ δεινοὺς λόγους ἐτόλμα περὶ ἐμοῦ λέγειν· ὥς ἐγὼ τὸ προᾶγμά εἰμι δεδρακὼς τούτου.

1035. Προειρηκὼς ἦν αὐτοῖς, ἐφ' ἃ συνεληλυθότες ἦσαν, ἀνέγνωστο δ' ὁ λόγος, ἐπληρημένος δ' ἦν, καὶ τεθορυβημένος.

1036. Σὲ πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου, καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι, μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένη.

1037. Οὐ γὰρ ἐχθρὸς γε ὑπῆρχεν ὢν, οὐδ' ἐφ' ὕβρει τοῦτ' ἐποίησε.

1038. Ἐνὸς μόχθου σε ἀπαλλάξας ἔχω. Σκαμανδρίου γὰρ τάσδε διαπερῶν ῥοὰς, ἔλουσα νεκρὸν, καὶ ἀπένιψα τραύματα.

1039. Τίς ἡ γυνή δῆτ' ἐστίν ἣν ἦκεις ἄγων;

a.

1040. Καὶ ἀναβάντες ἐπὶ τοὺς ἵππους, ὄχοντο ἀπελεύ-
νοντες εἰς τὸ ἐαυτῶν σιραιόπεδον.

b.

1041. Τοὺς λοχαγοὺς πέμπει διαβιβάσοντας τοὺς ὀπλίτας.

1042. Ἐπεὶ δὲ Κότυς ἔμελλεν ἀπιέναι, ἦλθε πρὸς τὸν
Ἀγησίλαον ἀσπασόμενος.

1043. Θάμβει δ' ἐκπλαγέντες, ἔμεν ποίμνας ἐς ἄκρας,
μή τις Ἀργείων μόλῃ λεηλατήσων, καὶ σὰ πορθήσων σταθμά.

c.

1044. Ἐνεθυμήθην δὲ μεταξὺ γράφων, ὥς εὐτυχῶς ἅπαν-
τά σοι συμβέβηκε.

1045. Τίς ἐστὶ τοιοῦτος ἰατρὸς ὃς τις τῶ νοσοῦντι μεταξὺ
ἀσθενοῦντι μηδὲν συμβουλεύει;

SECTION XLV.

1046. Ἐκήρυσαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος.

1047. Ποσειδῶνος ἐπιφανέντος, ὃ Σάτυρος ἔφυγε.

1048. Κίμωνος δὲ ἀποθανόντος καὶ λιμοῦ γενομένου,
ἀπεχώρησαν ἀπὸ Κιτίου.

1049. Σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐλεημοσύνην, μὴ γνώτω ἢ ἀρι-
στερά σου τί ποιῇ ἢ δεξιὰ σου.

1050. Τὸ πεδίον πέλαγος γίγνεται, ἐνδιδόντος μὲν τοῦ
ποταμοῦ, ἔχοντος δὲ οὐδαμῇ ἐξήλυσιν.

1051. Ὁ νεὼς τῆς Ἥρας ἐν Ἀργεὶ κατεκαύθη, Χρυσίδος
τῆς ἱερείας λύχρον τινὰ θείσης ἡμμένον πρὸς τὰ στέμματα,
καὶ ἐπικαταδαρθούσης.

1052. Ἦδη δὲ ἦρος ἀρχομένου, καὶ τῆς μὲν χιόνος λυομένης, τῆς δὲ γῆς γυμνουμένης, καὶ τῆς πόας ὑπανθούσης, οἱ νομεῖς ἦγον τὰς ἀγέλας εἰς νομήν.

α.

1053. Ἐν Δελφοῖς τὸν θεὸν ἐπήγοντο· κελύοντος δὲ, ἐξέπεμψαν τοὺς οἰκήτορας.

1054. Ὁ Σωκράτης ἐκέλευσε τὴν πρώτην ὑπόθεσιν τοῦ πρώτου λόγου ἀναγνῶναι, καὶ ἀναγνωσθείσης, Πῶς, ἔφη, τοῦτο λέγεις;

b.

1055. Καίπερ ἐπικινδύνου παρ' ἡμῖν ὄντος εἰς Μακεδονίαν πέμπειν ἐπιστολήν, ὅμως γράψαι πρὸς σέ· εἰλόμην περὶ Διοδότου.

1056. Σημανθέντων δὲ τῷ Ἀστυάγει, ὅτι πολέμοι εἰσιν ἐν τῇ χώρᾳ, ἐκβοηθεῖ πρὸς τὰ ὄρια σὺν τοῖς περὶ αὐτόν.

c.

1057. Ἐλέγετο ἡ ξυμφορὰ, καὶ ἡ οἰμωγὴ ἐκ τοῦ Πειραιῶς διὰ τῶν μακρῶν τειχῶν ἐς ἄστυ διῆκεν, ὃ ἕτερος τῷ ἐτέρῳ παραγγέλλων.

1058. Εἰργομένοις αὐτοῖς τῆς θαλάσσης, καὶ κατὰ γῆν πορθουμένοις, ἐνεχείρισάν τινες πρὸς Ἀθηναίους ἀγαγεῖν τὴν πόλιν.

d.

1059. Ἐξὸν δὲ ῥαθυμεῖν, βούλεται πονεῖν.

1060. Ἐφαντο αὐτὸν δωροδοκήσαντα, οὐχ ἐλεῖν τὸ Ἄργος, παρὸν εὐπετῶς αὐτὸ ἐλεῖν.

1061. *Πράττει κακὰ, γινώσκων ὅτι κακὰ ἐστίν, οὐ δέον αὐτὰ πράττειν.*

1062. *Δόξαν δὲ ἡμῖν ἔτι πορρωτέρω προελθεῖν, ξυνελήφθημεν.*

e.

1063. *Ἦγγειλεν Εὐρυμέδοντι παρεῖναι, ὥς τοῖ χωρίου κινδυνεύοντος.*

1064. *Ἐξέλιπον τὴν πόλιν, ὥς καὶ τῆς θεοῦ ἀπολελοιπυίας τὴν ἀκρόπολιν.*

1065. *Ἄτε θεωμένων τῶν ἐταίρων, πολλὴ φιλονεικία ἐγένετο.*

1066. *Οὐκ ἀπελογεῖτο, ἣν γὰρ ἀδύνατος, ὥστε σηπομένου τοῦ μηροῦ.*

1067. *Αἱ αἶγες, ὥσπερ λύκου προσιόντος, εἰς τὴν ὕλην κατέφυγον.*

1068. *Οὔονται εὐδοκιμήσειν ἣν περὶ αὐτοῦ βλασφημήσωσιν, ὥσπερ οὐ πάντας εἰδότες.*

1069. *Τοὺς υἱεῖς εἵρουσιν ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων, ὥς τὴν μὲν τῶν χρηστῶν ὁμιλίαν ἄσκησιν οὖσαν τῆς ἀρετῆς, τὴν δὲ τῶν πονηρῶν, κατάλυσιν.*

1070. *Κατακείμεθα, ὥσπερ ἔξδον ἡσυχίαν ἔχειν.*

1071. *Τούτους εἵρηκα τοὺς λόγους, οὐχ ὥς δέον ἡμᾶς ἥδη ταῦτα πράττειν.*

SECTION XLVI.

1072. *Ἐπέμφθη θῦσαι τῷ Διὶ κατὰ μαντείαν τινά.*

1073. *Ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ.*

1074. *Παραδίδωμι ὑμῖν τὸν παῖδα τουτονὶ ἐπιμεληθῆναι.*

1075. Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας.

1076. Δίδωσιν ἀναγνῶναι ψήφισμα τῷ γραμματεῖ, μακρότερον μὲν τῆς Ἰλιάδος, κενώτερον δὲ τῶν λόγων, οὓς εἴωθε λέγειν.

a.

1077. Χαλεπαὶ (εἰσὶν) αἱ ὑμέτεραι φύσεις ἄρξαι.

1078. Ἡ γεωργικὴ τέχνη ῥάστη ἐστὶ μαθεῖν.

1079. Οἱ πολέμιοι οὐκ ἦσαν ἱκανοὶ ἡμᾶς ἐξελαίνειν.

1080. Ἦγῃ ἐνδείξασθαι Ἀθηναίοις, ὅτι ἄξιός ἐστι τιμαῖσθαι.

1081. Ἐτοιμει ἦσαν ἐς τὰ ὅπλα ἵεναι, καὶ τῷ Θηραμένει καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ ἠπειλόν.

1082. Συκοφαντοῦσιν, ἐὰν δυνατοὶ ᾧσι λέγειν, καὶ ψευδομαρτυροῦσι, καὶ δωροδοκοῦσι.

1083. Ἐμοιγέ τοι δοκοῦσιν ἀδύνατοι εἶναι διδαχθῆναι ἄλλου τινὸς μᾶλλον ἐπιμελεῖσθαι, ἢ τούτου.

1084. Συνεβούλευον αὐτῷ, λέγοντες, ὥς οὐκ εἴη χῶρος ἐπιτηδειότερος ἐνστρατοπεδεύεσθαι ἐκείνου.

b.

1085. Ἐθέλουσι τελεῖν ἀργύριον, ὥς μὴ ἱππεύειν.

1086. Ἀπεπέμπετο δὲ ἡ στρατιὰ, ὥς ἐμοὶ δοκεῖν, ἐπὶ Λιβύων καταστροφῇ.

1087. Εἰς τοσοῦτον προεχώρησεν ὕβρεως, ὥς τὸν πατέρα τῆς κόρης φυγεῖν εἰς τὸ στρατόπεδον.

1088. Ἐπιμέλονται ὅπως μὴ τοιοῦτοι ἔσονται οἱ πολῖται, ὥστε πονηροῦ τινος ἔργου ἢ αἰσχροῦ ἐφίεσθαι.

1089. Κραυγὴν πολλὴν ἐποιοῦν καλοῦντες ἀλλήλους, ὥστε καὶ τοὺς πολέμιους ἀκούειν.

1090. Σεισμοῦ δὲ γενομένου, πρὶν τι ἐπικυρωθῆναι, ἡ ἐκκλησία ἀνεβλήθη.

1091. Πρὶν δὲ ἢ ἀποστεῖλαι τὴν στρατιάν, ἔπεμψεν εἰς τὴν Βάρκην κήρυκα.

1092. Αὐτὰρ ὅπισθεν ἔχρια ἔτυπτε ποσὶ, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι.

1093. Ἐπὶ γὰρ ἄχροι που καὶ ἐρυθριᾶν με, μὴ ἄρα πάμπαν τῆς ἀξίας τῶν ἐπαίνων ἀπολειποίμην.

1094. Εἰ δὲ λαγῶς παραδράμοι τὰς ἄρκυς, χορὴ μεταθεῖν αὐτὸν, ἔστε ἁλῶναι ἀπαγορεύσαντα ὑπὸ καμάτου.

C.

1095. Τοιοῦτος ἦν, οἷος μὴ βούλεσθαι πολλοὺς ἀποκτινύναι τῶν πολιτῶν.

1096. Εἴ τιμι ἐντετύχηκας Στωϊκῷ τοιοῦτῳ, οἷῳ μῆτε λυπεῖσθαι, μῆτε ὑφ' ἡδονῆς κατασπᾶσθαι.

1097. Τοσοῦτον ἀνεπάνετο, ὅσον καλλιερῆσαί τε καὶ τοὺς δῆμους προσειπεῖν.

1098. Ἀπήγγελλον τῷ Κύρῳ, ὅτι τοσαῦτα εἶη ἔνδον ἀγαθὰ, ὅσα ἐπ' ἀνθρώπων γενεὰν μὴ ἂν ἐπιλείπειν.

1099. Συνέθετο μεθέξειν τῆς κοινῆς συμμαχίας, ἐφ' ᾧ λαμβάνειν εἴκοσι τάλαντα.

1100. Εἶπον ὅτι οὐκ ἂν ἀποδοῖεν τοὺς νεκροὺς, εἰ μὴ ἐφ' ᾧ τε ἀπιέναι.

1101. Πολλοῖς ἐντυγχάνω, οἳ ἐμὲ οὐχ οἷοί τε εἰς βασιλεύειν.

1102. Οἱ κώνωπες ὑπὸ τῶν ἀνέμων οὐχ οἷοί τε εἰσὶν ὑψοῦ πέτεσθαι.

1103. Τὴν γλῶτταν ἐποίησαν οἷαν ἀρθροῦν τε τὴν φωνήν, καὶ σημαίνειν πάντα ἀλλήλοις, ἃ βουλόμεθα.

d.

1104. Σὺ δέ μοι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύεσθαι.

1105. Μηδὲ σὺ δηθύνειν, μή τις σε ἢ βάλη, ἢ ἐλάσῃ.

1106. Μὴ σύ γε ἄνευθεν ἐμοῦ λιλαιέσθαι πολεμίζειν Τρωσί.

1107. Ἐπὶ δὲ αὐτὸν περιλάβρης, ποιεῖν, ὅπως μηκέτι εἰς Ἑλλήνας ἀφίξεται.

1108. Ὡς ξένη, ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις, ὅτι τῇδε κείμεθα τοῖς ἐκείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

SECTION XLVII.

1109. Τὸ κακῶς ποιεῖν ἀνθρώπους τοῦ ἀδικεῖν οὐδὲν διαφέρει.

1110. Τοῦ τιμᾶσθαι τὸ τιμᾶν πολλάκις ἐστὶν ἐνδοξότερον.

1111. Ἀντὶ τοῦ προσαγορεύειν ἀλλήλους, φιλοῦσι τοῖς στόμασι.

1112. Ὑπὸ προθυμίας τοῦ ἀκοῦσαι τῆς ὑμετέρας σοφίας, τολμήσω αὐτοσχεδιάσαι.

1113. Προεῖπον δὲ ταῦτα, τοῦ μὴ λύνειν ἕνεκα τὰς σπονδάς.

1114. Ἠναγκάσθην διώκειν, ἐπεὶ ἐώρων ἡμᾶς ἐν τῷ μένειν κακῶς πάσχοντας.

1115. Πότε δὲ οὗτοι πείσονται τοῖς ἄρχουσιν, οἳ καὶ ἀγάλλονται ἐπὶ τῷ καταφρονεῖν τῶν ἀρχόντων;

1116. Σὲ οὐ προδώσω, ἀλλ' ἀμυνῶ οἷς δύναμαι· δύναμαι δὲ εὐνοίᾳ τε καὶ τῷ παρακελεύεσθαι.

1117. Ἀμα τῷ τὴν ἀρχὴν παραλαβεῖν, εὐθέως πολεμικῶν ἔργων ἤρξατο.

1118. Ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους.

1119. Τὸν τοῦ πρώτῃν χρόνον εἰς τὸ παρασκευάζεσθαι ἀναλίσκομεν.

1120. Μετὰ τὸ κατορθῶσαι πάντα, ἃ ἐβούλετο, ἀνέϊλεν αὐτούς.

1121. Ἀλλὰ σὺ τὸ ἀντιλέγειν μὴ κάλει λαιδογεῖσθαι· ἕτερον γάρ τί ἐστι τὸ λαιδογεῖσθαι.

1122. Τοῦ πλουτεῖν ἔλεγε τὸ πλουτίζειν εἶναι βασιλικώτερον.

a.

1123. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς.

1124. Ἰππίας μέντοι ἐξέπεμπεν αἰ, τοῦ μὴ προδορόμους τοὺς ἀγροὺς κακουργεῖν.

b.

1125. Οὕτως ἐργάζεται τὴν γῆν, ὥστε ζημιοῦσθαι ἐργαζόμενος.

1126. Πρὸς ἀνδρίαν οὕτως ἐπαιδευθήσαν, ὥστε μόνοι νικᾶν μαχόμενοι.

1127. Πρώτερον μὲν ὑπὲρ τοῦ τῶν ἄλλων ἄρχειν ἡγωνιζόμεθα, νυνὶ δὲ ὑπὲρ τοῦ μὴ ποιεῖν αὐτοὶ τὸ προστατιτόμενον.

SECTION XLVIII.

1128. Ξενίας καὶ Πασίων, ἐμβάντες εἰς πλοῖον, ἀπέπλευσαν.

1129. Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης περὶ τῆς βασιλείας μονομαχοῦσι, καὶ κτείνουσιν ἀλλήλους.

1130. Οἱ δὲ πάντες μὲν οὐκ ἦλθον, Ἀριαῖος δὲ καὶ Ἀρτάξος καὶ Μιθριδάτης, οἳ ἦσαν Κύρῳ πιστότατοι.

a.

1131. Ὁ πατήρ σου καὶ ἐγὼ ὁδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε.

1132. Ἐγὼ καὶ ὑμεῖς δεησόμεθα αὐτοῦ μὴ διαφθεῖρειν τὴν συνουσίαν.

b.

1133. Πρόσεισι τῷ Διονυσοφάνει καὶ τῇ Κλεαρίστῃ, καθήμενοις ἐν τῷ παραδείσῳ.

1134. Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ Βερνίκη κατήντησαν εἰς Καισάρειαν, ἀσπασόμενοι τὸν Φῆστον.

c.

1135. Ἐναντία εἶναι φύσιν καὶ νόμον φασί.

1136. Πολλὴν πῖτταν καὶ στυππεῖον ἔχομεν, ἃ ταχὺ παρακαλεῖ πολλὴν φλόγα.

d.

1137. Βρονταὶ δὲ καὶ ἀστραπαὶ καὶ νύξ μακρὰ κατελάμβανεν αὐτούς.

1138. Ἐπὶ δὲ μηνῶν καὶ ἐνιαυτοῦ διεληλυθότος ἤδη, ὁ Δαρεῖος ἤσχαλλε.

1139. Λέγουσιν ὡς χρηρὴ δίκαιον εἶναι, ἵνα δοκοῦντι δίκαιον εἶναι γίγνηται ἀπὸ τῆς δόξης, ἀρχαί τε καὶ γάμοι, καὶ ὅσα περ Γλαύκων διῆλθεν ἄρτι.

SECTION XLIX.

1140. Μισθοῦ στρατεύονται ὅποταν τις αὐτῶν δέηται.

1141. Προῖασθαι ἔφασαν τὴν χώραν ἅπασαν τριάκοντα ταλάντων.

1142. Ταύτης τῆς μεγάλης εὐεργεσίας δύο δραχμαὶς ἐπράξατο.

1143. Λείαν πολλὴν ἔλαβον, ἣ ἐπράθη ταλάντων πέντε καὶ εἴκοσι.

1144. Ἦδον στυγεράν Ἑριφύλην, ἣ χρυσὸν φιλοῦ ἀνδρὸς ἐδέξατο.

1145. Τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν οὐκ ἄν ἀλλάξαιμι.

1146. Φασὶ μηδὲ τοὺς στρατιώτας, οἳ τὴν ἀρχὴν αὐτῷ χρημάτων ἀπέδοντο, πιστοὺς εἶναι φρουροὺς.

SECTION L.

1147. Φησὶν Ἀριστείδην ἀλῶναι δωροδοκίας.

1148. Ἀμέλει γράφομαί σε παρανόμων ἐπὶ τοῦ Ῥαδάμανθυος.

1149. Δικάζου κλοπῆς πρὸς διαιτητὴν, καὶ οὐ κινδυνεύσεις.

1150. Οἱ δ' Ἐφοροὶ ἀνεκάλεσάν τε τὸν Σφοδρίαν, καὶ ὑπῆγον θανάτου.

1151. Εἴ τις ἀναγκασθεὶς ὑπ' ἄλλου φονεύσειεν τινα, τίνα αἰτιάσῃ τοῦ φόνου;

SECTION LI.

1152. Πλεκέτω μυρσίνης στέφανον.

1153. Ἐλκονται, οὐ τῆς ῥινός, ἀλλὰ τοῦ πώγωνος.

1154. Ἐμοὶ τὸν δακτύλιον ἔδωκε σιδήρου πεποιημένον.

1155. Εἰ μὲν πρόσωπον ἐξανισταίην ἐμὸν, κόμης κατεῖχον.

1156. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτὸν τῆς χειρός, ἤγειρεν αὐτόν.

1157. Ἦειρον τοὺς ἐπιλοίπους λίθους μηχαναῖς ξύλων βραχέων πεποιημέναις.

1158. Τὰ δὲ νήπια παιδιά δέουσι τοῦ ποδὸς σπάστω, μὴ κατακυλισθῇ δειμαίνοντες.

1159. Οὐ θεαῖς γε εἵκασα, τεχνιτῶν δ' ἄγαθῶν δημιουργήμασι, λίθου, καὶ χαλκοῦ, ἣ ἐλέφαντος πεποιημένοις.

SECTION LII.

1160. Ἀπῆλθεν εἰς Ἔφεσον, ἣ ἀπέχει ἀπὸ Σάρδεων τριῶν ἡμερῶν ὁδόν.

1161. Αἱ δὲ ὄχθαι αὗται τρία ἢ τέσσαρα πλέθρα ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀπεῖχον.

1162. Καὶ προσελθόντες σταδίους ὥς τεσσαράκοντα, ἠύλισαντο πρὸς λόφῳ τινί.

1163. Αἱ πηγαὶ Εὐφράτου καὶ Τίγριδος διέχουσιν ἀλλήλων σταδίους δισχιλίους πεντακοσίους· συμβάλλουσι δὲ κατὰ Σελεύκειαν πόλιν.

SECTION LIII.

1164. Πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἑώρακα χρόνου.

1165. Τοῦ δ' ἐπιγιννομένου χειμῶνος ἡ νόσος τοδεύτερον ἐπέπεσε τοῖς Ἀθηναίοις.

1166. Τῆς αὐτῆς ἡμέρας οἱ Ἀθηναῖοι διαβάντες εἰς τὴν Εὐβοίαν, συμβάλλουσι καὶ τοῖς Χαλκιδεῦσι.

1167. Δέκα μὲν ἐτῶν οὐχ ἤξουσιν· ὅταν δὲ ἔλθωσιν, ἀπαλλαγέσονται, πράξαντες οὐδὲν ὧν ἠλπίζον.

1168. Καὶ μετὰ τὸν κατάπλουν τρίτῳ μηνὶ ἀνήχθη ἐπ' Ἄνδρον.

1169. Ἀνέστησαν δὲ καὶ Αἰγινήτας τῷ αὐτῷ θέρει τοῦτόν τε Αἰγίνης.

1170. Παρεγένον Σωκράτει ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ ἢ τὸ φάρμακον ἔπιεν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ.

1171. Καθῆντο ἐν Μακεδονίᾳ τρεῖς ὅλους μῆνας, ἕως ἤλθεν ἐκ Θράκης.

1172. Οἱ Ἕλληνες ἀναβάντες ἔπλεον ἡμέραν καὶ νύκτα πνεύματι καλῷ.

SECTION LIV.

1173. Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι;

1174. Ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἱ προπορεύονται ἡμῶν.

1175. Καὶ λαβοῦσα τὸ ξίφος, ἑαυτὴν προανείλε τοῦ ἀνδρός.

1176. Συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως.

1177. Ἐπεὶ πετραίαν τήνδε εἰσήλθομεν χθόνα, ἀνέκασε πῦρ.

1178. Φησὶ τὸν Χρύσην κατεύχεσθαι τῶν Ἀχαιῶν πρὸς τὸν θεόν.

1179. Μὴ τρέσης, ὅπως σέ τις σὺν παισὶ βωμοῦ τοῦδε ἀποσπάσῃ βίᾳ.

1180. Καταγελᾷ τοῦ Κροίσου, καὶ τῆς μεγαλαυχίας τοῦ βαρβάρου.

1181. Οἱ Μιλήσιοι παρ' Ἀθηναίους ἐλθόντες, κατεβόων τῶν Σαμίων.

1182. ῥπερμαχόμενοι τῶν δεσποτῶν, τοὺς ἀνθεστιῶτας ῥαδίως ἐτρέψαντο.

1183. Ἡ ἄλλη Ἑλλὰς ἀφειστήκει Ἀθηναίων μετὰ τὴν ναυμαχίαν, πλὴν Σαμίων.

1184. Ἐκβητε ἀπήνης, Τρωάδες, χειρὸς δ' ἐμῆς λάβεσθε, ἵνα ἕξω τοῦδε ὅχου στήσω πόδα.

1185. Σύμπεμφον τοίνυν μοι τῶν ἀξιοπίστων τούτων τινὰ, ὃς ἐρεῖ ἃ ἂν σὺ ἐπιστείλῃς.

SECTION LV.

1186. Τοῖς ἄλλοις οὐχ ἄπτεόν τοῦ τοιούτου.

1187. Πολὺ τούτων δεινότερας συμφορὰς ὑπομενετέον ἡμῖν.

1188. Ἐπειτα γεμὴν τῷ ἵπποκόμῳ ἑξακτέον τὸν ἵππον ὅπου ψήξει.

1189. Οὐδεμία σοι πρόφασις ἐστίν, ὥς οὐ παρεκτέον σοι ἡμῖν γέλωτα.

1190. Οὐ τῶν ἄλλων αὐτοῖς ἄρκτέον, ἀλλ' Ὀρχομενίοις φόρον οἰστέον.

1191. Οὐ ταῦτα λέγουσιν οἱ νόμοι, οὐδὲ τὰ τῆς πολιτείας ἔθη, ἀ φυλακτέον ὑμῖν.

1192. Ὃς ἂν κάμνη τῶν οἰκετῶν, τούτων σοι ἐπιμελητέον πάντων, ὅπως θεραπεύηται.

α.

1193. Τὸν νομοθέτην πειρατέον ταῖς πόλεσι φρόνησιν ἐμποιεῖν.

1194. Τολμητέον τὰ ἀληθῆς εἰπεῖν, ἄλλως τε καὶ περὶ ἀληθείας λέγοντα.

SECTION LVI.

1195. Δεδράμηκα δρόμον οἷον οὐδεὶς πάποτε.

1196. Διὰ τὴν ἐξουσίαν, μέγιστα καὶ ἀνοσιώτατα ἅμαρτήματα ἁμαρτάνουσιν.

1197. Πολλοὺς ὑμεῖς πεπολεμήκατε πολέμους, καὶ πρὸς δημοκρατίας, καὶ πρὸς ὀλιγαρχίας.

1198. Μὴ με περιῦδῃτε ἐκ τῆς πατριδος ἀδίκως ἐκπεσόντα ὑπὲρ ἧς ἐγὼ πολλοὺς κινδύνους κεκινδύνευκα.

1199. Ἐπὶ τῷ Μαρσῷ ποταμῷ συνέβαλόν τε τοῖς Πέρσαις, καὶ μάχην ἐμαχέσαντο ἰσχυράν.

1200. Εὐδαι δ' ὕπνον οὐκ εὐδαίμονα, παῖδας φρονεύσας, καὶ δάμαρτα.

1201. Λαγὼ βίον ἔζης, δεδιὼς καὶ τρέμων, καὶ ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν.

1202. Νῦν ὀλίγον πονήσαντες χρόνον, ἅμαχεὶ τὴν λοιπὴν (ὁδὸν) πορευσόμεθα.

1203. Ὅρκον ὥμοσαν ἰσχυρόν, μήτε αὐτοὶ τὴν ἱερὰν γῆν ἐργάσασθαι, μήτε ἄλλῳ ἐπιτρέψειν.

1204. Νῦν δέ, ἐπειδὴ Βοιωτοὶ προὔκαλῆσαντο, εὐθύς ὑπηκούσαμεν· καὶ ἐνομίζομεν ἀποστήσεσθαι διπλὴν ἀπόστασιν.

1205. Δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς· καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν.

1206. Κατελάμβανον καὶ ἐκείνους σκηνοῦντας, ἐστεφανωμένους τοῦ ξηροῦ χιλοῦ στεφάνους.

1207. Ὁ δοῦλος πληγὰς ἑκατὸν τῇ μᾶστιγι τυπτέσθω.

1208. Οὐ λογίζονται ὅτι οὐδὲν ὄργεον ἄδει ὅταν πεινῇ ἡ ῥιγοῦ, ἢ τινα ἄλλην λύπην λυπῇται.

1209. Μετὰ τὴν μάχην ἣν ἐνίκησαν Θηβαῖοι Λακεδαιμόνιους.

α.

1210. Οὐ νεμεσίξῃ Ἄρει τάδε καρτερὰ ἔργα;

1211. Ἦν πολλὰ γιγνόμενα, ἃ τις ἂν δυσχεράνειεν.

1212. Τὸ τοιοῦτον σῶμα ἐν πολέμῳ οἱ ἐχθροὶ θαρσύνουσι.

1213. Ἦγανάκτουν καὶ ἥλγουν τὸν βασιλέα καθηρημένον.

1214. Χαίρω δέ σε εὐτυχοῦντα, καὶ προσήμενον πύργοις ἐχθρῶν.

b.

1215. Μὴ ὀμνύετε, μήτε τὸν οὐρανὸν, μήτε τὴν γῆν.

1216. Ὀμνύω σοι τὸν κύνα, καὶ τὴν πλάτανον, οὕτω ταῦτ' ἔχειν.

1217. Εἰ δὲ ταῦτα οὐ ποιήσεις, Ἥλιον ἐπόμνυμί σοι, ἢ μὴν σε αἵματος κορέσω.

SECTION LVII.

1218. Οὐχ ὁμοίως τοῖς λησταῖς ἐβίωσαν.

1219. Ἐπάλαισαν κάλλιστα Ἀθηναίων.

1220. Ἐδροποσίαν ῥᾶον τῶν λεόντων φέρετε.

1221. Οἶσθα ὅσῳ ἀηδέστερον ζῇ τύραννος βασιλέως;

1222. ὤψφίξεσθε οὖν ἀξίως τῆς Σπάρτης τὸν πόλεμον.

1223. Οἱ ἄγοντες παρανομοῦσι μᾶλλον τῶν ἐπομένων.

1224. Εὐδοκιμεῖ μάλιστα τῶν Πρωταγόρου μαθητῶν.

1225. Ὀρθῶς εἴρηκας, καὶ σαντῶ τε καὶ τῇ πατρίδι προεπόντως.

1226. Εὐρῆσετε αὐτὸν ἐναντίως ἅπασι τοῖς νόμοις βεβιωκότα.

1227. Ἐμοὶ εἰκότως δοκεῖτε ταῦτα πάντα ὑπομένειν, ἐπεὶ περ τιμᾶσθε διαφερόντως τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.

SECTION LVIII.

1228. Σάφρονος ἀπιστίας οὐκ ἔστιν οὐδὲν χρησιμώτερον βροτοῖς.

1229. Ἀγαθῷ δὲ οὐδεὶς περὶ οὐδενὸς οὐδέποτε ἐγγίγνεται φθόνος.

1230. Μηδὲ γνώμην εἰπάτω μηδέποτε, μήτε ἐν τῷ δήμῳ, μήτε ἐν τῇ βουλῇ.

1231. Μήτε ἀσεβὲς μηδὲν, μηδὲ ἀνόσιον, μήτε ποιήσητε, μήτε βουλεύσητε.

1232. Οὐκέτι ἔξεστί μοι οὔτε προσβλέψαι, οὔτε διαλεχθῆναι καλῶ οὐδενί.

1233. Καὶ οὔτε ἐπέθετο οὐδεὶς οὐδαμόθεν, οὔτε πρὸς τὴν γέφυραν οὐδεὶς ἦλθε τῶν πολεμίων.

1234. Οὐ δυνάμεθα, ἃ εἶδομεν καὶ ἠκούσαμεν, μὴ λαλεῖν.

1235. Οἱ Φωκεῖς ἐπρέσβευον εἰς τὴν Λακεδαιμόνα, καὶ ἔλεγον, ὥς εἰ μὴ βοηθήσαιεν, οὐ δυνήσοιντο μὴ πεῖθεσθαι τοῖς Θηβαίοις.

SECTION LIX.

1236. Δώσω οἱ θώρακα τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων.

1237. Πῖνε οἶνον, τὸν ἄμπελοι ἤνεγκον, τὰς ἐφύτευσεν ὁ γέρων.

1238. Ἐπαιζεν ἐν τῇ κώμῃ ταύτῃ, ἐν τῇ ἦσαν καὶ αἱ βουκολίαι αὐται.

1239. Ἐπίστασο δέ, εἰ τούτους καταστρέψῃ, ἔστιν οὐδὲν ἄλλο ἔθνος τό σε ὑπομενεῖ.

1240. Τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ ἐλάμπετο χαλκῷ.

1241. Μετὰ τοῖς ἐλέχθην ἡματι τῷ, ὅτε ἦλθον Ἀμαζόνες· ἄλλ' οὐδ' οἱ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί.

α.

1242. Τὸ δ' οἶμαι οὐχ οὕτως ἔχει· σκόπει γὰρ καὶ σὺ ἃ λέγω.

1243. Τοῖς δὲ ὑποψία ἦν, ὅτι ἄγει πρὸς βασιλέα, ὅμως δὲ ἐδόκει ἔπεσθαι.

1244. Οἱ δ' ἀφικνοῦνται, καὶ περιτειχίζουσι Μιτυλήνην ἐν κύκλῳ ἀπλῶ τέλει.

1245. Καὶ ὅς, ἀκούσας ταῦτα, ὠθέϊτο αὐτὸν ἐκ τῆς τάξεως.

1246. Τοὺς δὲ ψιλοὺς ἔτρεπον, καὶ οἱ ὑποστρέφοντες ἡμύροντο.

1247. Καὶ ὅς τὸ μὲν πρῶτον ὥκνει τε, καὶ οὐ πάνυ ἤθελεν ἀποκρίνασθαι.

b.

1248. Ὅταν τις τελευτήσῃ τῶν ὅσοι ἂν διαφερόντως ἐν τῷ βίῳ ἀγαθοὶ κριθῶσι.

1249. Ἐπειθεν αὐτοὺς, καὶ ἔδωκε τῷ μὲν ἵππον, τῷ δὲ γυναῖκα.

1250. Δι' ἔνδειαν οἱ μὲν κλέπτουσιν, οἱ δὲ τοιχωρυχοῦσιν, οἱ δὲ ἀνδραποδίζονται.

1251. Καὶ μάχῃ κρατήσαντες, τοὺς μὲν διέφθειραν τῶν Ἀθηναίων, τοὺς δὲ, ζῶντας ἔλαβον.

1252. Οἱ μὲν, ἐν ἡδοναῖς, οἱ δὲ, ἐν λύπαις, οἱ δὲ, ἐν ἐπιθυμίαις, οἱ δὲ, ἐν φόβοις, τὴν ἀνδρίαν κέκτηνται.

1253. Οὐκ ὁκνοῦσιν ἀποφαίνεσθαι περὶ τῆς γῆς, ὅποια τε ἀγαθή ἐστι, καὶ ὅποια κακή· ἀλλὰ τὴν μὲν ψέγουσι, τὴν δ' ἐπαινοῦσι.

1254. Ὅν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν.

1255. Τοὺς δὲ τῶν ἀνδρῶν ἀπέλιπον γεωργεῖν, οὓς δὲ ἀπέδοντο, οὓς δὲ ἀπέκτειναν.

SECTION LX.

1256. *Εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ.*
1257. *Τοσαύτης ἦν ταραχῆς πλέως, ὥστ' ἔχειν ἐν αὐτῷ νοσήματα δύο ἐναντίω ἀλλήλοιιν.*
1258. *Οὐ δεινότατα δεδράκατον, ζητοῦντες ἐκ πάσης με χώρας ἐκβαλεῖν ;*
1259. *Κάνεον δ' ἔχοντε καὶ χύτραν καὶ μυρόνιας, πλανώμεθα, ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα, ὅποι καθιδρυθέντε διαγενοίμεθα ἂν.*

α.

1260. *Ἡ δὲ βουλὴ ἡσυχίαν εἶχεν, οὐκ ἄγνοοῦντες, ὅτι ἐγχειρίδια ἔχοντες παρῆσαν.*
1261. *Ὁ ὄχλος ἡθροίσθη πρὸς τὰς ναῦς, θαυμάζοντες, καὶ ἰδεῖν βουλόμενοι τὸν Ἀλκιβιάδην.*
1262. *Τὸ δὲ στράτευμα ἐπορίζετο σῆτον, ὅπως ἐδύνατο, ἐκ τῶν ὑποζυγίων, κόπτοντες τοὺς βοῦς καὶ ὄνους.*

SECTION LXI.

1263. *Καὶ δ' ἄλλω δύο παῖδε Ποσειδάωνος ἱκοντο.*
1264. *Ὁ δὲ χειρμάδιον ἔλαβε χειρὶ, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρες φέροισιν.*
1265. *Χεῖμαρξοὶ ποταμοὶ ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὀβριμον ὕδωρ.*
1266. *Παλαισμοσύνης ἰδμονες ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλοις ἐὴν ἀναφαίνετον ἀλκὴν.*

α.

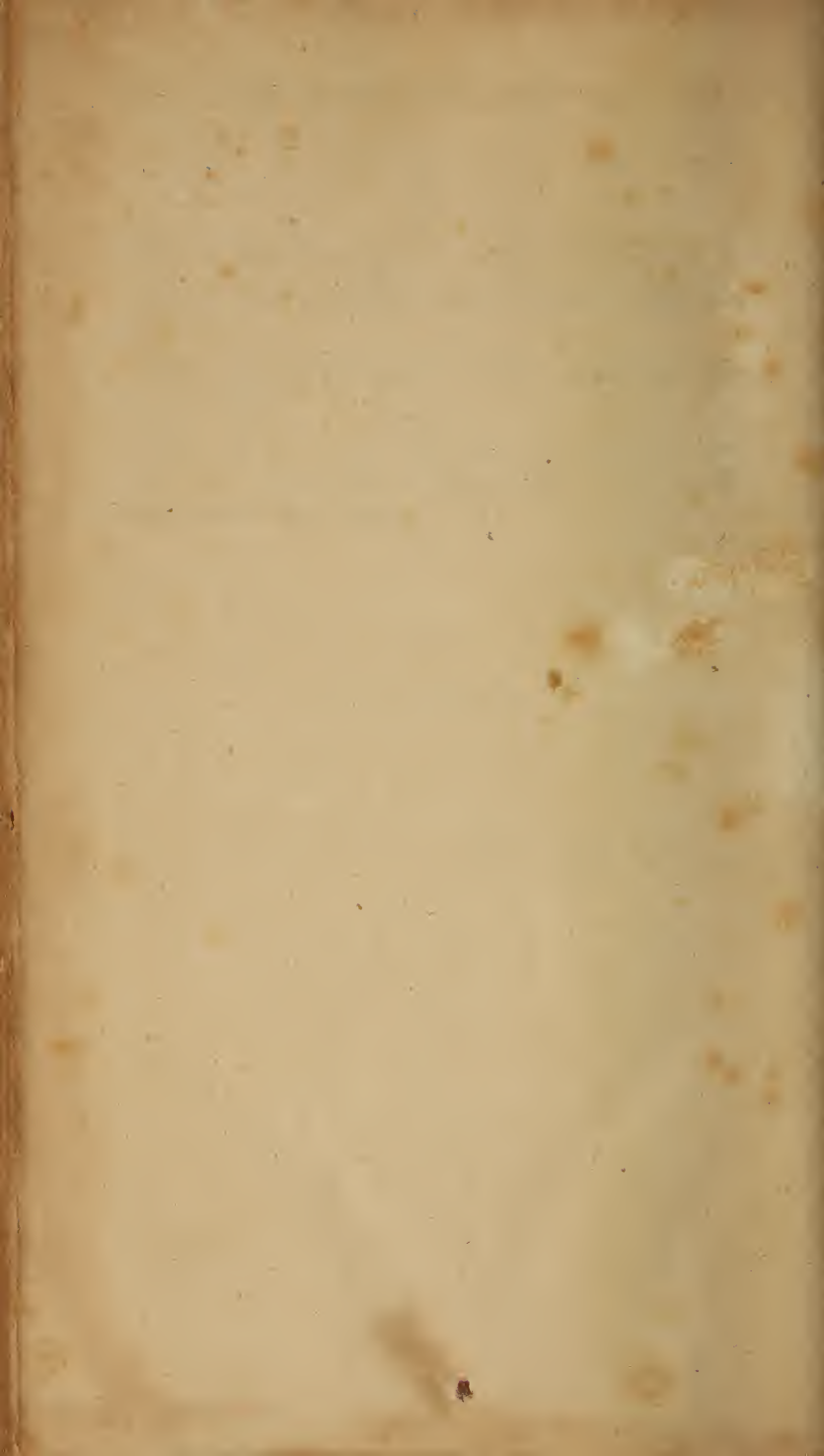
1267. Ὁ δὲ ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ.

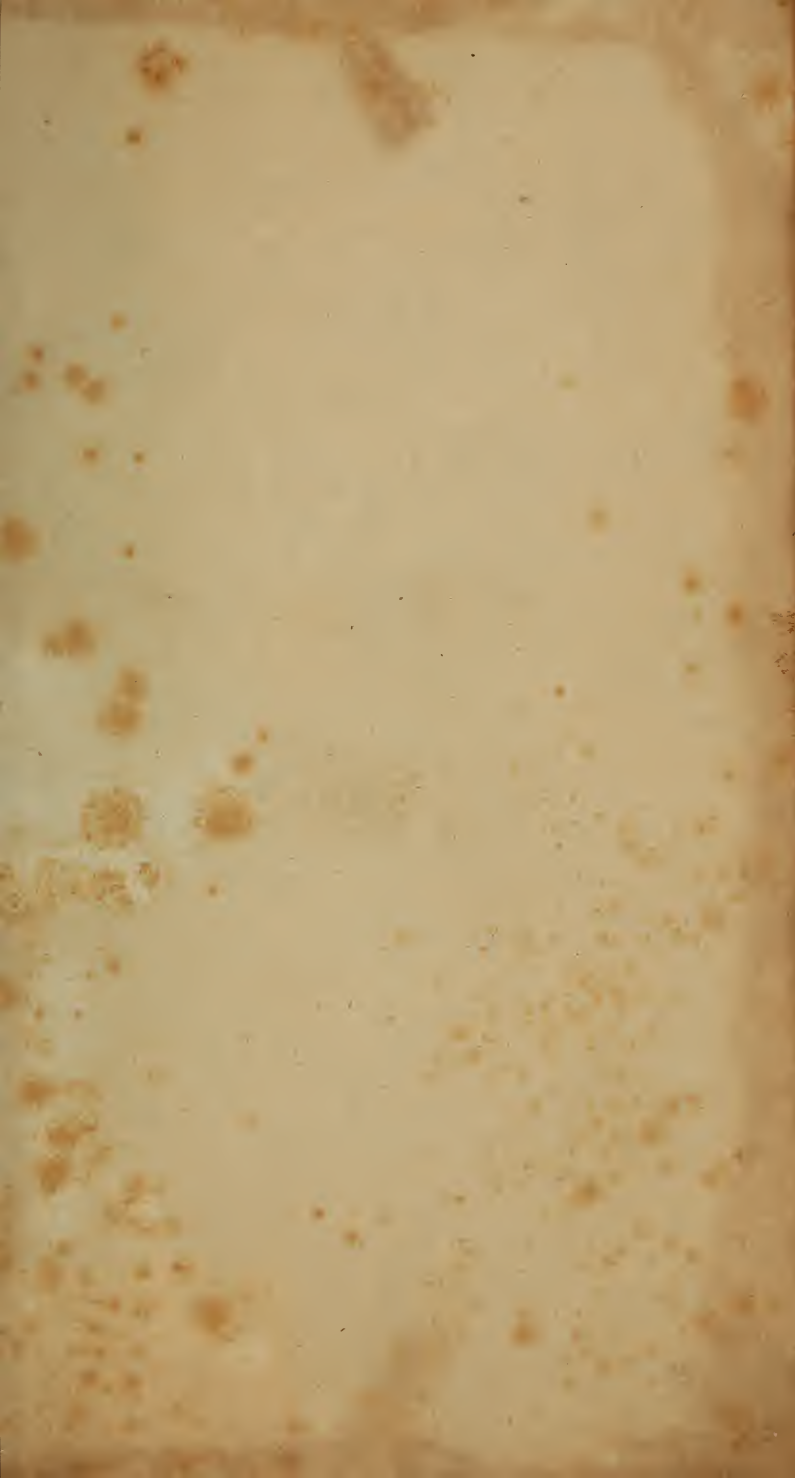
1268. Ἐσμός μελισσῶν ἐσθὺς ἐς τὴν κεφαλὴν, κηρίων αὐτὴν ἐνέπλησαν.

1269. Τῶν δὲ Συρακουσίων ὁ δῆμος ἐν πολλῇ πρὸς ἀλλήλους ἔριδι ἦσαν.

1270. Τὸ δὲ πλῆθος τῶν στρατιωτῶν ὤρμησαν ἐγκραγόντες ἐπὶ τὸν Ἀστύχον, ὥστε βάλλειν· ὁ δὲ, προῖδὼν, καταφεύγει ἐπὶ βῶμόν τινα.

Deacidified using the Bookkeeper process
Neutralizing agent: Magnesium Oxide
Treatment Date: July 2006

Preservation Technologies

A WORLD LEADER IN PAPER PRESERVATION

111 Thomson Park Drive
Cranberry Township, PA 16066
(724) 779-2111

LIBRARY OF CONGRESS

0 003 038 331 A